

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · quart període · número 447 · dimecres 23 d'octubre de 2019

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, per a garantir la igualtat de drets i la no-discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

200-00001/12

Aprovació

3

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural

202-00036/12

Esmenes a l'articulat

7

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les oportunitats dels joves amb algun trastorn de l'espectre autista

250-00747/12

Esmenes presentades

47

Proposta de resolució sobre el garantiment de l'equitat en l'accés als programes de prevenció del suïcidi

250-00849/12

Esmenes presentades

48

Proposta de resolució sobre la inclusió en el currículum escolar de programes d'educació en habilitats emocionals i socials eficaces per a prevenir problemes de salut mental

250-00850/12

Esmenes presentades

48

Proposta de resolució sobre els horaris de la pràctica esportiva dels joves

250-00854/12

Esmenes presentades

49

Proposta de resolució sobre l'aplicació del Pla de prevenció del suïcidi juvenil

250-00859/12

Esmenes presentades

49

Proposta de resolució sobre la definició i l'aplicació d'un pla de prevenció del suïcidi

250-00860/12

Esmenes presentades

50

Proposta de resolució sobre l'aplicació del programa de prevenció de l'estigma en la salut mental

250-00861/12

Esmenes presentades

50

Proposta de resolució sobre el garantiment de l'acompanyament i el suport als supervivents del suïcidi 250-00862/12 Esmenes presentades	51
Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència per a gent gran al barri de la Maternitat i Sant Ramon, del districte de les Corts de Barcelona 250-00913/12 Esmenes presentades	51
Proposta de resolució sobre la creació d'un observatori del treball digne 250-00923/12 Esmenes presentades	52
Proposta de resolució sobre la creació de places residencials per a persones amb discapacitat física i el desplegament de la figura de l'assistent personal 250-00932/12 Esmenes presentades	52
Proposta de resolució per a combatre la inacció del Govern davant el nombre creixent de ciutadans en situació de pobresa energètica privats del dret d'accés als subministraments bàsics 250-00943/12 Esmenes presentades	53

4. Informació

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.30. Altres procediments davant el Tribunal Constitucional

Procediment relatiu a la Impugnació de disposicions autonòmiques 1741/2019, promoguda pel Govern de l'Estat, contra la Resolució 298/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre la Monarquia

385-00004/12 Sentència del Tribunal Constitucional	55
---	----

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, per a garantir la igualtat de drets i la no-discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

200-00001/12

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 39, 09.10.2019, DSPC-P 67

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 9 d'octubre de 2019, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia referent al Projecte de Llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial (tram. 200-00001/12).

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 123 i 124 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

Llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, per a garantir la igualtat de drets i la no-discriminació de les persones amb discapacitat sensorial (tram. 200-00001/12)

Preàmbul

I

La finalitat d'aquesta llei és situar les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, en igualtat de condicions respecte a les altres persones pel que fa a l'exercici efectiu de llurs drets a l'hora d'atorgar un testament davant de notari i de poder intervenir en qualitat de testimoni en l'acte d'atorgament del testament per una altra persona.

Les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, són aquelles que pateixen o bé una disfunció o una discapacitat o bé un hàndicap visual, auditiu o verbal que els limita les facultats de comunicació expressiva i receptiva. Per a subvenir a llurs necessitats específiques és convenient adoptar mesures per a aconseguir la igualtat de tracte i d'oportunitats en l'exercici de llurs drets i deures com a ciutadans.

Aquesta llei té per objecte eliminar les restriccions que el Codi civil de Catalunya estableix a les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, a l'hora de dur a terme actes de naturalesa successòria, i situar-les en pla d'igualtat amb les persones que no tenen aquesta discapacitat quan atorguen testament i ordenen les últimes voluntats, o bé quan intervenen com a testimonis en l'atorgament d'un testament aliè.

Es tracta, doncs, que en l'àmbit del dret civil una persona amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, sigui tractada igual que qualsevol altra persona que no tingui la capacitat modificada judicialment, car el fet de patir una discapacitat sensorial determinada no ha d'ésser, per si mateix, una limitació a l'hora de fer determinats actes amb eficàcia jurídica, com és, en l'àmbit d'aquesta llei, el fet d'atorgar testament davant de notari o el d'intervenir en qualitat de testimoni en el testament que atorga una altra persona.

El fet de patir una discapacitat sensorial no és, per si mateix, un criteri per a determinar si una persona és capaç o no per a atorgar un testament o per a intervenir en qualitat de testimoni en l'acte de l'atorgament de testament d'una altra persona. Aquesta llei elimina, amb caràcter general, el criteri restrictiu que comportava la pertinença al col·lectiu de persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o per-

manent, i, tot mantenint la norma vigent que així ho estableix, deixa que sigui el notari qui, en cada cas i en funció de les circumstàncies personals de l'atorgant, valori la seva capacitat de comprensió i les seves habilitats comunicatives, tingui discapacitat sensorial o no en tingui, i sigui aquesta discapacitat temporal o permanent, de conformitat amb el que estableixen les disposicions del Codi civil de Catalunya i, supletòriament, la legislació notarial.

Es tracta, en definitiva, de modificar les disposicions del Codi civil de Catalunya en matèria testamentària que establien restriccions vers les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, que es podien qualificar de discriminatòries. Aquestes persones ja poden fer actes jurídics amb plena eficàcia, atès que la discapacitat sensorial que afecta llurs sentits no restringeix llur autogovern, perquè són persones que poden manifestar llur voluntat conscient i lliure i tenen facultats de comprendre i de discernir per a prendre les decisions més adequades amb relació a l'àmbit personal o patrimonial. Actualment, amb els avenços tecnològics existents, no té cap justificació mantenir en el Codi civil de Catalunya limitacions específiques per als col·lectius de persones amb discapacitat sensorial, amb l'efecte, a més, que la designació col·lectiva de les persones amb una disfunció dels sentits resulta discriminatòria. Avui dia, aquestes mancances sensorials es poden suplir amb alternatives de comunicació no verbal o amb l'ús de mitjans tecnològics que atorguen una fiabilitat i una seguretat jurídica equivalents a les que hi ha quan qui es manifesta és una persona sense aquest tipus de discapacitat.

Aquesta llei aplica la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, aprovada a Nova York el 13 de desembre de 2006, que forma part, a tots els efectes, de l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol des del 3 de maig de 2008, i també la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea. La lletra e del preàmbul de la Convenció recull expressament que «la discapacitat és un concepte que evoluciona i que resulta de la interacció entre les persones amb deficiències i les barreres degudes a l'actitud i a l'entorn que impedeixen llur participació plena i efectiva en la societat, en igualtat de condicions amb els altres» i, dins de l'àmbit de la Unió Europea, l'article 21 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea estableix el principi de no-discriminació per raó de discapacitat i l'article 26 inclou el principi d'integració de les persones amb discapacitat. La Comissió Europea va aprovar també el document que estableix l'Estratègia europea sobre discapacitat 2010-2020, que té com a objectiu fer possible que les persones amb discapacitat puguin fruit de tots llurs drets, i també beneficiar-se de llur participació en la societat. En la línia d'aquests precedents, aquesta llei pretén que les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, no pateixin cap discriminació per raó de llur discapacitat sensorial en l'exercici dels drets i llibertats que els corresponen com a ciutadans en l'àmbit del dret civil de Catalunya.

II

Amb aquesta iniciativa, es compleix la Resolució 683/XI, del 25 de maig de 2017, del Parlament de Catalunya, sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial, mitjançant la qual el Parlament va instar el Govern a estudiar i presentar la modificació del Codi civil de Catalunya per a fer efectiu el dret de no-discriminació de les persones amb discapacitat sensorial en matèria testamentària.

Del mateix contingut d'aquesta llei es desprèn la seva adequació als principis de bona regulació de l'article 129.1 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que es concreten en els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència. En aquest sentit, es tracta d'una norma necessària per a complir el manament de la Resolució 683/XI, del 25 de maig de 2017, del Parlament de Catalunya, i per a dotar de seguretat jurídica les persones amb discapacitat sensorial, sigui

temporal o permanent, respecte a llurs drets successoris. Atès el criteri de proporcionalitat, s'han modificat estrictament els preceptes del llibre quart del Codi civil de Catalunya necessaris per a equiparar els drets de les persones discapacitades amb els de les altres persones, i aquesta modificació s'ha dut a terme per mitjà d'una llei, atès el rang de la norma que es modifica, amb la finalitat que la regulació assoleixi l'eficàcia i eficiència preteses.

Per a aconseguir aquest objectiu, s'ha modificat la redacció de diversos articles del llibre quart del Codi civil de Catalunya, amb la finalitat d'eliminar qualsevol tracte discriminatori de les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, en matèria testamentària. Concretament s'han modificat els quatre articles següents: en primer lloc, l'article 421-8, relatiu al testador que és una persona amb discapacitat sensorial, en el moment de l'atorgament; en segon lloc, l'apartat 2 de l'article 421-10, que estableix que no cal la intervenció de testimonis quan el testador és una persona amb discapacitat sensorial; en tercer lloc, l'article 421-11, del qual se suprimeix la lletra *b* de l'apartat 2, fet que té com a conseqüència que les persones amb discapacitat sensorial puguin intervenir en qualitat de testimonis en l'atorgament de testament per altri, i, en darrer lloc, l'apartat 5 de l'article 421-14, amb relació al testament tancat, en què s'elimina l'expressió «cecs» i es permet que les persones amb discapacitat visual puguin atorgar un testament tancat tal com ho pot fer qualsevol altra persona.

Amb la modificació dels dits articles del llibre quart del Codi civil de Catalunya s'aconsegueix promoure la igualtat de drets i eliminar regulacions discriminatòries que afecten les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, a l'hora d'atorgar un testament i de poder intervenir en qualitat de testimoni en l'acte d'atorgament del testament per una altra persona.

Article 1. Modificació de l'article 421-8 del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'article 421-8 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-8. Testament atorgat per una persona amb discapacitat sensorial

»1. Si el testador té una discapacitat sensorial en el moment d'atorgar testament, el notari ha d'aplicar el que estableix aquest codi. En qualsevol cas, el notari ha d'oferir al testador el suport i els mitjans necessaris per a testar, sense que això li pugui comportar cap càrrega econòmica addicional. El col·legi professional ha de proporcionar al notari els mitjans esmentats.

»2. El que estableix l'apartat 1 s'aplica també en el cas que una persona amb discapacitat sensorial actuï com a testimoni en l'atorgament d'un testament notarial.»

Article 2. Modificació de l'article 421-10 del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'apartat 2 de l'article 421-10 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«2. Concorren circumstàncies especials en el testador si per qualsevol causa no sap o no pot signar. No es considera que hi concorrin circumstàncies especials pel fet que tingui una discapacitat sensorial.»

Article 3. Modificació de l'article 421-11 del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'article 421-11 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-11. Idoneïtat dels testimonis

»1. Els testimonis, si n'han d'intervenir, són dos, han d'entendre el testador i el notari i han de poder signar. No cal que siguin pregats, ni que coneguin el testador, ni que tinguin la seva mateixa residència.

»2. No poden ésser testimonis:

»a) Els menors d'edat i els incapaços per a testar.

»b) Els condemnats per delictes de falsificació de documents, per calúmnies o per fals testimoni.

»c) Els afavorits pel testament.

»d) El cònjuge, el convivent en parella estable i els parents dins del quart grau de consanguinitat i el segon d'afinitat dels hereus instituïts o els legataris designats i del notari autoritzant.

»3. Les causes d'inidoneïtat s'apliquen, a més de les persones a què fa referència l'apartat 2, als facultatius, els intèrprets i els experts que intervenen en el testament.»

Article 4. Modificació de l'article 421-14 del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'article 421-14 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 421-14. Redacció del testament tancat

»1. El testament tancat és escrit pel testador, sigui en forma autògrafa, en braille o per altres mitjans tècnics, o per una altra persona per encàrrec seu, amb l'expressió del lloc i la data. Si l'escriu una altra persona a prec del testador, s'ha de fer constar aquesta circumstància i s'ha d'identificar la dita persona, que ha de signar amb el testador al final del testament.

»2. El testador ha de signar en tots els fulls i al final del testament, després d'haver salvat les paraules esmenades, ratllades, afegides o entre línies. Si el testament s'ha redactat en suport electrònic, s'ha de signar amb una signatura electrònica reconeguda.

»3. Si el testador no sap o no pot signar, ho pot fer per encàrrec seu una altra persona, que ha de signar al final del testament i en tots els fulls, després d'haver fet constar la seva identitat i la causa de la impossibilitat que signi el testador.

»4. El document que conté el testament s'ha d'introduir en una coberta tancada de manera que no en pugui ésser extret sense malmetre-la.

»5. No poden atorgar testament tancat els qui no saben o no poden llegir.»

Disposició adicional. Ús de mitjans per a suplir la discapacitat sensorial

1. De conformitat amb el que estableixen els articles 421-8, 421-10 i 421-14 del Codi civil de Catalunya, i a sollicitud de l'atorgant, en l'atorgament de testaments i altres documents notarials de naturalesa successòria, s'ha d'utilitzar el braille, la llengua de signes, la lectura labial o altres mitjans lingüístics o tècnics que permetin de suplir la discapacitat sensorial que afecti la comprensió oral, la lectura o l'escriptura.

2. El Col·legi de Notaris de Catalunya, en el termini de sis mesos a comptar de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, ha de subscriure amb la Generalitat, amb altres administracions i organismes públics o amb entitats sense ànim de lucre els convenis necessaris per a estar en disposició de complir el que estableixen l'apartat 1 d'aquesta disposició i l'article 421-8 del Codi civil de Catalunya.

Disposició derogatòria

Es deroga la disposició adicional segona de la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat del que disposa l'apartat 1 de l'article 421-8 del Codi civil de Catalunya, en la redacció donada per l'article 1 d'aquesta llei, que entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural

202-00036/12

ESMENES A L'ARTICULAT

Reg. 48457; 48848; 48859 i 48930; 48923; 48924; 48925; 48927 / Admissió a tràmit:
Mesa de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat, 21.10.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 48457)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a l'apartat 1 de l'article 1

Article 1. Creació, naturalesa i règim jurídic

1. Es crea l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, adscrita al departament competent en matèria de medi ambient, com a entitat de dret públic de la Generalitat de les regulades per l'article 1.b.1 del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que ajusta la seva activitat al dret privat, *tanmateix en els supòsits en que exerceix potestats públiques restarà sotmesa al dret administratiu.*

[...]

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a l'apartat 2 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

2. Als efectes del que estableix aquesta llei, el patrimoni natural i la biodiversitat són el conjunt d'elements, recursos, processos i àmbits del medi als quals es reconeix un valor ecològic, *evolutiu*, ambiental, científic, paisatgístic o cultural i inclou les espècies silvestres, les poblacions i els recursos genètics de la seva diversitat biològica, les comunitats biològiques, els hàbitats, els ecosistemes, la geodiversitat i el patrimoni geològic, amb inclusió del patrimoni immaterial que hi està vinculat, i el terme conservació comprèn els processos de preservació, protecció, ús i aprofitament sostenible i restauració, que es poden aplicar segons els casos.

[...]

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a la lletra b de l'apartat 3 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

b) Formular directrius, elaborar i tramitar propostes normatives relatives al medi natural *marí* i la biodiversitat i fer-ne l'avaluació i el seguiment.

[...]

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a la lletra e de l'apartat 3 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

e) En els espais naturals de protecció especial, i en els boscos que s'estableixin com a singulars, madurs o destinats a l'evolució natural *com a resultat de la successió ecològica*, exercir les funcions de cogestió amb l'òrgan competent en matèria forestal per als terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya en els termes que s'estableixen en la disposició addicional segona.

[...]

Esmena 5

GP Socialistes i Units per Avançar

~~*D'addició a la lletra h de l'apartat 3 de l'article 2*~~

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

h) Exercir accions preventives, de control i ~~quan s'escaigui~~ d'eradicació de les espècies exòtiques invasores.

[...]

Esmena 6

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a la lletra i de l'apartat 3 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

i) Promoure, en relació amb la biodiversitat i el patrimoni natural, la informació, l'avaluació, el seguiment, la recerca aplicada *fonamental o bàsica*, la transferència de coneixement, l'educació, la interpretació, la divulgació, la comunicació, la definició d'instruments econòmics i fiscals i la cooperació internacional.

[...]

Esmena 7

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació a la lletra k de l'apartat 3 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

k) *Fer compatible la vinculació del patrimoni natural i la biodiversitat amb el desenvolupament territorial i l'activitat econòmica i amb la generació d'ocupació, i promoure la seva vinculació amb la comunitat.*

[...]

Esmena 8

GP Socialistes i Units per Avançar

~~*De supressió a la lletra l de l'apartat 3 de l'article 2*~~

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

~~l) Identificar i preservar els serveis ambientals dels ecosistemes i promoure actuacions de restauració o creació d'infraestructura verda en el territori.~~

[...]

Esmena 9

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació a la lletra m de l'apartat 3 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

m) *Desenvolupar Plans i actuacions per la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural de manera integrada en les polítiques relatives al canvi climàtic i altres polítiques públiques.*

[...]

Esmena 10

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a la lletra o de l'apartat 3 de l'article 2

Article 2. Objecte i funcions

[...]

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:

[...]

o) *Portar a terme el règim d'intervenció administrativa en relació amb totes les matèries relacionades en els apartats anteriors, incloses les potestats d'autorització, control, foment, sanció, i totes aquelles altres funcions que deriven de l'aplicació de la normativa reguladora de les seves competències. En particular, informar preceptivament amb caràcter previ i vinculant a l'aprovació de qualsevol pla, programa, projecte o autorització administrativa que pugui afectar els espais naturals de protecció especial de Catalunya, o les espècies protegides de Catalunya. La presa en*

consideració d'aquests informes, s'ha de fer constar justificadament en els respectius acords resolutius.

[...]

Esmena 11

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació a l'apartat 3 de l'article 4

Article 4. Estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat

[...]

3. El Consell de Direcció està compost per:

[...]

– Dues persones representants de les administracions locals supramunicipals amb *més competències* en la gestió d'espais naturals protegits designades pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient

[...]

Esmena 12

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a l'apartat 3 de l'article 4

Article 4. Estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat

[...]

3. El Consell de Direcció està compost per:

[...]

– Una persona representant de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya

– *Una persona representant de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya*

[...]

Esmena 13

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació a l'apartat 3 de l'article 4

3. El Consell de Direcció està compost per:

[...]

– El president o la presidenta del Consell de Protecció de la Natura

– Una persona representant *de l'Institut d'Estudis Catalans*

– Una persona representant de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya

[...]

Esmena 14

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a l'article 5

Article 5. Contracte programa

El departament competent en matèria de medi ambient i l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat han d'establir un contracte programa que ha d'incloure, com a mínim, la definició bianual dels objectius que s'han d'assolir, la previsió de resultats que cal obtenir i els instruments de seguiment i control i d'avaluació a què l'activitat de l'entitat s'ha de sotmetre durant la vigència del contracte.

El contracte programa fixarà també els compromisos econòmics amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, per desenvolupar les funcions que s'han assignat a l'Agència.

Esmena 15

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició a la lletra c de l'apartat 2 de l'article 6

Article 6. Règim econòmic i financer

[...]

2. Els recursos econòmics de Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat són constituïts per:

[...]

c) Les aportacions procedents d'altres administracions públiques catalanes, de l'Administració General de l'Estat, de la Unió Europea, *en especial dels derivats dels Fons Europeus Estructurals*, o d'altres organismes internacionals.

[...]

Esmena 16

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició de nous apartats a l'article 6

Article 6. Règim econòmic i financer

[...]

6. El règim de comptabilitat de l'Agència és el corresponent al sector públic.

6. bis. L'Agència de Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha d'elaborar anualment el seu avantprojecte de pressupost d'ingressos i de despeses i trametre'l al seu departament d'adscripció perquè el Govern l'integri en els pressupostos de la Generalitat.

6. ter. L'actuació econòmica de l'Agència de Patrimoni Natural i la Biodiversitat s'ha de sotmetre a la fiscalització del control pressupostari, que correspon a la Intervenció General de la Generalitat.

6. quater règim de contractació de l'Agència de Patrimoni Natural i la Biodiversitat és objecte de la normativa general de contractació que s'aplica a l'Administració de la Generalitat i als seus organismes autònoms.

6. quinquies El règim patrimonial de l'Agència de Patrimoni Natural i la Biodiversitat és el que estableix la normativa que regula el patrimoni de l'Administració de la Generalitat.

Esmena 17

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació de l'apartat 1 de l'article 7

Article 7. Règim de personal

1. El personal de l'Agència de Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha d'ésser funcionari o laboral en els mateixos termes i en les mateixes condicions que els establerts per al personal de l'Administració de la Generalitat, de conformitat amb la legislació aplicable.

[...]

Esmena 18

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'una nova disposició addicional segona bis

Disposició addicional segona bis

S'hauran d'articular mecanismes de cooperació interadministratiu amb els gestors públics d'espais naturals pertanyents als territoris limítrofs: de la resta d'Espanya, de França i d'Andorra, i en general, amb administracions públiques de la resta d'Espanya i de la Unió Europea.

Esmena 19

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'una nova disposició addicional segona ter

Disposició addicional segona ter

La gestió administrativa i de planificació dels terrenys forestals situats en Espais Naturals Protegits, la competència correspondrà a l'Agència de Patrimoni Natural.

Esmena 20

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'una nova disposició addicional segona quater

Disposició addicional segona quater

L'Agència de Patrimoni Natural garantirà la gestió integral dels Espais Naturals Protegits.

Esmena 21

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'una nova disposició addicional segona quinquies

Disposició addicional segona quinquies

El Govern en el termini de dos anys haurà d'aprovar un Pla que estableixi els boscos que s'estableixin com a singulars, madurs i destinats a l'evolució natural.

Palau del Parlament, 10 d'octubre de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, diputat, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 48848)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Lucas Silvano Ferro Solé, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

GP de Catalunya en Comú Podem

*De modificació i **addició** de l'article 2 punt 3*

3. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat *té com a àmbit d'actuació tot el territori de Catalunya, on hi* té atribuïdes les funcions següents:

Esmena 2

GP de Catalunya en Comú Podem

*De supressió i **addició** a l'article 2 punt 3 lletra d*

*d) Dissenyar, dirigir, planificar i gestionar ~~aquesta darrera~~ amb la col·laboració dels propietaris i gestors diversos del territori— el sistema d'espais naturals protegits de Catalunya i cadascun dels espais que en formen part, *així com el conjunt de la infraestructura verda que els connecta i aquells que siguin d'interès per a la conservació de la biodiversitat arreu del territori de Catalunya i formular i tramitar les declaracions d'espais naturals protegits, incloses les figures pròpies de convenis, tractats o d'altres instruments internacionals. Exercir les funcions d'autoritat ambiental de la xarxa Natura 2000.**

Pel que respecta als espais marins i d'aigües continentals aquesta funció s'exerceix en aquells que son competència de la Generalitat de Catalunya d'acord amb la normativa vigent.

Esmena 3

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

d bis) Formular i tramitar les declaracions d'espais naturals protegits, incloses les figures pròpies de convenis, tractats o d'altres instruments internacionals.

Esmena 4

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

d ter) Exercir les funcions d'autoritat ambiental de la Xarxa Natura 2000 i gestionar els hàbitats i les espècies que en formen part amb la finalitat de mantenir-los o restablir-los a un estat de conservació favorable. Aplicar una gestió adaptativa, quan escaigui, amb fórmules de governança compartida, comunitària i privada.

Esmena 5

GP de Catalunya en Comú Podem
De modificació a l'article 2 punt 3 lletra e

e) En els espais naturals de protecció especial, i en els boscos que s'estableixin com a singulars, madurs o destinats a l'evolució natural, i en tots els boscos de titularitat pública exercir les funcions de cogestió amb l'òrgan competent en matèria forestal per als terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya en els termes que s'estableixen en la disposició addicional segona.

Per als terrenys forestals de titularitat municipal o comunal es podran establir instruments de col·laboració quant a la planificació i la gestió entre la propietat i l'Agència.

Per als terrenys forestals de titularitat privada ~~es mantenen~~ s'incorporaran a l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat les funcions del Centre de la Propietat Forestal, essent l'Agència l'administració responsable ~~d'informar els instruments d'ordenació forestal~~ de dissenyar i planificar les polítiques de gestió més adients a efectes de mantenir i millorar la biodiversitat.

Esmena 6

GP de Catalunya en Comú Podem
De supressió i addició a l'article 2 punt 3 lletra g

g) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació, reintroducció, conservació ex-situ i rehabilitació d'espècies, ~~Hevat de incloent~~ les cinegètiques i les que són objecte d'aprofitament piscícola.

Esmena 7

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

g bis) En els espais naturals protegits aquàtics, d'àmbit marí i de les aigües continentals, participar en les funcions de cogestió amb l'òrgan competent en matèria de pesca marítima i continental i en matèria d'afers marítims per mantenir i restaurar la biodiversitat marina i de les aigües continentals i d'assolir els objectius de conservació fixats en aquests espais.

Esmena 8

GP de Catalunya en Comú Podem
Modificació i supressió d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

i) ~~Promoure, en relació amb la biodiversitat i el patrimoni natural, la informació, l'avaluació, el seguiment, la recerca aplicada, la transferència de coneixement, l'educació, la interpretació, la divulgació, la comunicació, la definició d'instruments econòmics i fiscals i la cooperació internacional.~~

Promoure, amb la participació dels centres i grups de recerca, museus, altres entitats, i organismes de les diferents administracions, en relació amb la biodiversitat i el patrimoni natural, la informació, l'avaluació, el seguiment, la recerca aplicada i la transferència de coneixement, i la capacitat i formació dels professionals sobre el patrimoni natural i la biodiversitat.

Esmena 9

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

i bis) Promoure l'educació, la interpretació, la divulgació, la comunicació, l'accés transparent a la informació, el debat i la mediació, el voluntariat ambiental i la ciència ciutadana, participativa i local; i considerar les necessitats específiques i diferenciades de la població local i visitant dels espais naturals. Impulsar els instruments necessaris per a donar suport al tercer sector ambiental.

Esmena 10

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

i ter) Promoure la coordinació amb les administracions dels territoris veïns amb Catalunya i la cooperació internacional en l'àmbit del patrimoni natural i la biodiversitat.

Esmena 11

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

i quater) Promoure el desenvolupament d'instruments econòmics, fiscals, legals i d'altres figures innovadores per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

Esmena 12

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

p) Establir una Xarxa d'Estacions de Seguiment de la Biodiversitat a Catalunya que permeti conèixer l'estat d'aquesta en el temps per tal de planificar i avaluar les polítiques de gestió i conservació.

Esmena 13

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

q) Crear i gestionar, les convocatòries públiques pròpies de l'Agència en matèria de recerca i gestió de la biodiversitat i el patrimoni natural.

Esmena 14

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'una nova lletra a l'article 2 punt 3

r) Emetre informes d'impacte sobre la conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural de les obres i altres actuacions sobre el territori, públiques o privades, que hi puguin tenir un impacte significatiu.

Esmena 15

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició del títol de l'article 3

Article 3. Òrgans de Govern i Estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

Esmena 16

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició de 2 noves lletres a l'article 3 punt 1

- c) *La Comissió Social.*
- d) *La Comissió Científica.*

Esmena 17

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició de 2 nous punts a l'article 3

2. *El Govern ha d'aprovar, mitjançant un decret, els estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; el funcionament del Consell de Direcció, i l'estructura orgànica interna i el règim de funcionament de l'Agència, els quals s'han de regir pels principis de desconcentració de funcions, participació i proximitat territorial.*

3. *En el Consell de Direcció té una majoria absoluta de vot en la representació de la Generalitat, i el seu règim d'adopció d'acords i funcionament se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats aplicable a la Generalitat.*

Esmena 18

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un punt 4 a l'article 3

4. El Consell de Direcció està compost per:
- El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient
 - El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient
 - Els o les vocals següents:
 - El director o directora de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.
 - Tres persones representants del departament competent en matèria de medi ambient.
 - ~~Dues persones representants del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia, política forestal i de pesca.~~
 - ~~Cine~~ *Quatre* persones, amb rang mínim de director general, en representació de la resta de dels departaments de la Generalitat ~~de les quals, com a mínim dues, ho hauran de fer en representació del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia, política forestal, caça i pesca i desenvolupament i vigilància rural següents: una a proposta del Departament de la Presidència, una a proposta del departament en matèria d'economia, una a proposta del departament en matèria de turisme, i una a proposta del departament en matèria de cultura. i una a proposta del departament en matèria de planificació territorial i urbanisme.~~
 - Dues persones representants de les administracions locals competents, designades per meitats entre les dues organitzacions d'ens locals més representatives a Catalunya.
 - *Una persona* ~~Dues persones~~ representants com a representació de les administracions locals supramunicipals amb competència en la gestió d'espais naturals protegits, designades designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient
 - *Una persona representant del sector agrari de Catalunya,* ~~Dues persones representants de les entitats agràries, designades per meitats entre les dues organitzacions agràries més representatives designada per l'organització agrària més representativa a Catalunya.~~
 - *Una persona* ~~Dues persones~~ representant dels propietaris de forests de titularitat privada, designades pel ~~Centre de la Propietat Forestal~~ per l'entitat més representativa a Catalunya.

- ~~Una persona representant de l'associació de municipis forestals més representativa~~
- *Una persona representant del sector pesquer o marítim, designada pel Consell Català de Cogestió Marítima.*
- ~~El president o la presidenta del Consell de Protecció de la Natura~~
- ~~Una persona representant de la Institució Catalana d'Història Natural (ICHN)~~
- ~~Una persona representant de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya~~
- ~~Una persona representant de l'Obrador del Tercer Sector Ambiental de Catalunya~~
- *Una persona representant de les entitats naturalistes de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.*
- *Una persona representant de les entitats ecologistes o naturalistes de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.*
- *Una persona representant dels centres de recerca en patrimoni natural i biodiversitat de Catalunya, designada pel Consell Interuniversitari de Catalunya.*
- *Una persona representant del Consell Social designada directament per aquest.*
- *Una persona representant del Consell Científic directament per aquest.*
- ~~Tres persones d'un reconegut prestigi professional o acadèmic en l'àmbit del medi natural, de lliure designació per part del conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient~~

Esmena 19

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un nou punt a l'article 3

5. La composició de la Comissió Social es determinarà en els estatuts de l'Agència i tindrà un màxim de 30 membres. Haurà de garantir una representació suficient i representativa del conjunt d'actors d'acord amb els objectius de conservació marcats per l'Agència.

Esmena 20

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un nou punt 6 a l'article 3

6. La composició de la Comissió Científica es determinarà en els estatuts de l'Agència i tindrà un màxim de 25 membres.

Esmena 21

GP de Catalunya en Comú Podem
Modificació del títol l'article 4

Article 4. *Participació i coordinació territorial.*

Esmena 22

GP de Catalunya en Comú Podem
De supressió de l'article 4

~~1. El Govern ha d'aprovar, mitjançant un decret, els estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; el funcionament del Consell de Direcció, i l'estructura orgànica interna i el règim de funcionament de l'Agència, els quals s'han de regir pels principis de desconcentració de funcions, participació i proximitat territorial.~~

~~2. El Consell de Direcció té una majoria absoluta de vot en representació de la Generalitat, i el seu règim d'adopció d'acords i funcionament se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats aplicable a la Generalitat.~~

~~3. El Consell de Direcció està compost per:-~~

~~– El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient~~

- El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient
- Els o les vocals següents:
 - El director o directora de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat
 - Tres persones representants del departament competent en matèria de medi ambient.
 - Dues persones representants del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia, política forestal i de pesca.
 - Cinc persones, amb rang mínim de director general, en representació dels departaments de la Generalitat següents: una a proposta del Departament de la Presidència, una a proposta del departament en matèria d'economia, una a proposta del departament en matèria de turisme, una a proposta del departament en matèria de cultura i una a proposta del departament en matèria de planificació territorial i urbanisme.
 - Dues persones representants de les administracions locals competents, designades per meitats entre les dues organitzacions d'ens locals més representatives a Catalunya.
 - Dues persones representants de les administracions locals supramunicipals amb competència en la gestió d'espais naturals protegits, designades pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient
 - Dues persones representants de les entitats agràries, designades per meitats entre les dues organitzacions agràries més representatives a Catalunya
 - Dues persones representant dels propietaris de forests de titularitat privada, designades pel Centre de la Propietat Forestal
 - Una persona representant de l'associació de municipis forestals més representativa
 - El president o la presidenta del Consell de Protecció de la Natura
 - Una persona representant de la Institució Catalana d'Història Natural (ICHN)
 - Una persona representant de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya
 - Una persona representant de l'Obrador del Tercer Sector Ambiental de Catalunya
 - Una persona representant de les entitats ecologistes o naturalistes de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient
 - Tres persones d'un reconegut prestigi professional o acadèmic en l'àmbit del medi natural, de lliure designació per part del conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient

Esmena 23

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició de l'article 4

1. Per a portar a terme les funcions previstes a l'article 2 d'aquesta Llei, l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es promourà la participació, en la manera que determinin els seus estatuts i la normativa vigent, amb les administracions públiques i actors del territori: entitats locals, consorcis, entitats privades sense afany de lucre i, en cas que es tracti de terrenys de titularitat privada, amb la persona propietària, arrendatària o titular d'un dret real que impliqui possessió, entre d'altres.

2. Els estatuts a què fa referència el punt 1 d'aquest article de l'Agència han de preveure la creació d'òrgans descentralitzats de participació i dinamització de la societat civil i el conjunt d'actors del territori en els diversos àmbits en que s'estructuri territorialment l'Agència. Per això, l'Agència es dotarà dels recursos, humans i d'altra naturalesa, necessaris per a desplegar una governança que fomenti la col·laboració activa amb els actors de cada territori.

3. Igualment els estatuts de l'Agència han de preveure també els instruments de coordinació i seguiment amb els departaments de la Generalitat més directament concernits en les polítiques del patrimoni natural i les administracions que gestionen espais naturals protegits. (aquesta darrera frase ve de l'antic article 4.5)

4. L'Agència podrà assessorar a les persones propietàries, arrendatàries o titulars de drets reals sobre finques rústiques que contribueixen a l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei, i signar, amb aquests, acords de conservació. Els acords de conservació de l'Agència gaudeixen de la mateixa consideració legal que els acords de custòdia del territori. en relació amb els objectius i funcions d'aquesta llei, i signar acords de conservació

Esmena 24

GP de Catalunya en Comú Podem

De modificació i **addició** a l'article 6 punt 2 lletra b

b) *La totalitat del Fons per al Patrimoni Natural.*

Esmena 25

GP de Catalunya en Comú Podem

De modificació i **addició** l'article 6 punt 2 lletra c

c) Les aportacions procedents d'altres administracions públiques catalanes, de l'Administració General de l'Estat, de la Unió Europea o d'altres organismes internacionals, *entre els quals, les derivades dels Fons Europeus Estructurals i d'Inversió de gestió directa de la Generalitat de Catalunya, que tinguin com a objectiu la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat, sens perjudici que, per raons d'eficàcia i de forma coordinada amb l'Agència, altres departaments de la Generalitat també puguin utilitzar aquests fons per accions de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.*

Esmena 26

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'un nou punt a l'article 6

2 bis) *L'Agència participa en les comissions de valoració i grups de treball de la Generalitat de Catalunya referents a Fons Europeus que tinguin objectius relacionats amb la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat, i pot gestionar, dins del marc normatiu vigent, la part d'aquests fons que li pertocin.*

Esmena 27

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'un nou punt a l'article 6

7) *L'Agència desenvoluparà el seu propi programa d'adquisició de sòl amb finalitat de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat. També establirà els mecanismes escaients per tal de col·laborar amb l'Institut Català del Sòl en l'adquisició, la gestió, transmissió, cessió o permuta de terrenys d'especial interès per al desenvolupament de la infraestructura verda de Catalunya. Els béns immobles que, per adquisició directa, per donació, o altra forma aplicable, formin part del patrimoni de la Generalitat de Catalunya amb la finalitat principal de conservar el patrimoni natural i la biodiversitat, seran adscrits a l'Agència i gestionats per aquesta, sens perjudici de la coordinació que s'escaigui amb la resta de departaments de la Generalitat. Les propietats de la Generalitat situades en espais naturals protegits que estan incloses en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública, que no tenen funció d'explotació forestal, seran adscrites a l'Agència, si escau descatalogant-les, sens perjudici de la coordinació necessària amb el departament competent en matèria de gestió forestal.*

Esmena 28

GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un nou punt a l'article 6

8) Excepcionalment, d'acord amb la legislació vigent, i quan ho justifiqui la seva declaració d'utilitat pública per motius de conservació, l'Agència podrà utilitzar els mecanismes d'expropiació, establiment de servituds, tempteig i retracte, en els espais protegits i en d'altres espais de la infraestructura verda.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Lucas Silvano Ferro Solé, diputat, GP CatECP

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 48859 I 48930)

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Francisco Javier Domínguez Serrano, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

GP de Ciutadans
D'addició al paràgraf segon de l'exposició de motius

Existeix, també, una demanda social creixent de protecció i de gestió del patrimoni natural del nostre país, una exigència de qualitat de l'entorn natural i una percepció ciutadana, que ha crescut els darrers anys d'acord amb l'enquesta semestral sobre medi ambient i ciutadania que promou el Departament de Territori i Sostenibilitat, de que els esforços que destina el Govern a la conservació del patrimoni natural són manifestament insuficients. Aquesta demanda té, també, un significatiu component econòmic en tant que el patrimoni natural té una importància estratègica per alguns sectors d'activitat, com el del turisme, *la caça, l'energia, la gestió tradicional agro-forestal, el desenvolupament de l'estratègia de la Bioeconomia a Europa –amb especial èmfasi per la substitució de matèries primes industrials fonamentades en els hidrocarburs–, per al pas d'infraestructures* i per al desenvolupament local d'una part molt important del territori català.

Esmena 2

GP de Ciutadans
De supressió al paràgraf setè de l'exposició de motius

La protecció de la natura ~~no és una política menor ni accessòria, perquè~~ afecta i incideix en una part molt important del territori i el seu desenvolupament econòmic, raó per la qual ha de ser entesa com una oportunitat i un factor de desenvolupament i de qualitat de país i en cap cas com una carrega.

Esmena 3

GP de Ciutadans
De supressió al paràgraf novè de l'exposició de motius

~~Aquest no és un plantejament singular ni excepcional, en tant que~~ Aquesta solució s'ha donat en molts països del nostre entorn proper. De fet, tots els països que han promogut, des de fa dècades, una política forta i activa en l'àmbit del patrimoni natural, han creat estructures de governança dotades de plena autonomia i capacitat d'actuar. El cas més recent és el de França, país que es troba immers en el procés de posada en marxa de l'Agència de Biodiversitat.

Esmena 4

GP de Ciutadans

~~De supressió del paràgraf divuitè de l'exposició de motius~~

~~Més endavant, no es descarta que l'Agència pugui incorporar noves funcions i competències sectorials que permetin una ordenació i una gestió encara més integrada del patrimoni natural.~~

Esmena 5

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 2 apartat 1~~

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat *emmarcada en les competències establertes a l'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya*, té per missió la protecció, la planificació, la gestió, la restauració, la millora i l'estudi i la divulgació del medi natural de Catalunya, tant en l'àmbit continental com marí, amb la finalitat de conservar-ne el patrimoni natural, *frenar la pèrdua de biodiversitat i la geodiversitat, i garantir tot garantint les funcions*, els serveis ambientals i les externalitats econòmiques positives dels ecosistemes, amb criteris d'integritat, sostenibilitat, persistència i eficiència.

Esmena 6

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 2 apartat 2~~

Als efectes del que estableix aquesta llei, el patrimoni natural i la biodiversitat són *els que tenen un valor rellevant mediambiental del* el conjunt d'elements, recursos, processos i àmbits del medi als quals es reconeix un valor ecològic, mediambiental, científic, paisatgístic o cultural.

Esmena 7

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició de dos nous paràgrafs a l'article 2.2~~

~~i El Patrimoni Natural~~ inclou les espècies silvestres, les poblacions i els recursos genètics de la seva diversitat biològica, les comunitats biològiques, els hàbitats, els ecosistemes, la geodiversitat i el patrimoni geològic, amb inclusió del patrimoni immaterial que hi està vinculat.

~~–i~~ El terme conservació comprèn els processos de preservació, protecció, ús i aprofitament sostenible i restauració, que es poden aplicar segons els casos.

Esmena 8

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a l'article 2 apartat 3 lletra a~~

a) Formular la planificació estratègica sobre les polítiques de biodiversitat i ~~medi natural~~ *espais naturals protegits*, i exercir en aquesta matèria l'adequada representació davant l'Administració de l'Estat i davant les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals.

Esmena 9

GP de Ciutadans

~~D'addició a l'article 2 apartat 3 lletra a bis~~

a bis) Coordinar els diferents instruments de planificació i gestió del territori per a la integració de la planificació i la gestió activa d'espais naturals protegits i per a la coherència en la planificació en escala dels Espais Naturals Protegits

Esmena 10

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a l'article 2 apartat 3 lletra b~~

b) Formular directrius, elaborar i tramitar propostes normatives relatives al ~~medi natural~~ *als espais naturals protegits* i la biodiversitat i fer-ne l'avaluació i el seguiment.

Esmena 11

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a l'article 2 apartat 3 lletra c~~

c) Impulsar les accions portades a terme per les entitats sense ànim de lucre, els ens locals, les empreses i els propietaris ~~de finques en sòl rústic forestals~~ i el sector agrari, *marítim i pesquer* en les matèries que siguin de la seva competència i donar-hi suport, ~~i promoure la custòdia del territori a Catalunya.~~

Esmena 12

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 2 apartat 3 lletra d~~

d) Dissenyar, dirigir, planificar i gestionar ~~aquesta darrera~~ amb la col·laboració dels propietaris, *sector primari* i gestors diversos del territori – el sistema d'espais naturals protegits de Catalunya i cadascun dels espais que en formen part i formular i tramitar les declaracions d'espais naturals protegits, incloses les figures pròpies de convenis, tractats o d'altres instruments internacionals.

Esmena 13

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 2 apartat 3 lletra d bis~~

d bis) Exercir les funcions d'autoritat ambiental ~~de la xarxa Natura 2000~~ *als espais naturals de protecció especial.*

Esmena 14

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 2 apartat 3 lletra e~~

e) En els espais naturals de protecció especial, ~~i en els boscos que s'estableixin com a singulars, madurs o destinats a l'evolució natural,~~ exercir les funcions de co-gestió amb l'òrgan competent en matèria forestal per als terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya en els termes que s'estableixen en la disposició addicional segona

Esmena 15

GP de Ciutadans

~~De supressió d'un paràgraf de l'article 2 apartat 3 lletra e~~

~~Per als terrenys forestals de titularitat municipal o comunal es podran establir instruments de col·laboració quant a la planificació i la gestió entre la propietat i l'Agència.~~

Esmena 16

GP de Ciutadans

~~De supressió d'un paràgraf de l'article 2 apartat 3 lletra e~~

~~Per als terrenys forestals de titularitat privada es mantenen les funcions del Centre de la Propietat Forestal, essent l'Agència l'administració responsable d'informar els instruments d'ordenació forestal a efectes de mantenir i millorar la biodiversitat.~~

Esmena 17

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou paràgraf de l'article 2 apartat 3 lletra e

Es mantenen les funcions del Centre de la Propietat Forestal per als terrenys forestals de titularitat municipal o comunal, privats amb instrument d'ordenació i per les actuacions en boscos privats sense instrument d'ordenació, essent l'Agència l'administració responsable d'informar els instruments d'ordenació forestal a efectes de mantenir i millorar la biodiversitat, i es podran establir instruments de col·laboració quant a la planificació i la gestió entre els titulars i l'Agència.

Esmena 18

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt e bis a l'article 2 apartat 3

e bis) En els espais naturals de protecció especial exercir les funcions de coordinació amb el departament competent en matèria d'activitats cinegètiques i pesca continental pel que fa a la planificació i la gestió de les espècies cinegètiques i de les que són objecte d'aprofitament piscícola.

Esmena 19

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt e ter a l'article 2 apartat 3

e ter) En els espais protegits d'àmbit marí, exercir les funcions de coordinació amb el departament competent en matèria pesquera pel que fa a la planificació i la regulació d'aquesta activitat per mantenir i millorar la biodiversitat marina i assolir els objectius de conservació fixats en aquests espais.

Esmena 20

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 2 apartat 3 lletra f

f) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació i restauració de la connectivitat ecològica, dels hàbitats i del patrimoni geològic, amb la participació i el consens necessari dels actors del territori, sense treure la responsabilitat de la redacció a l'òrgan competent en Ordenació del Territori i Urbanisme.

Esmena 21

GP de Ciutadans

De supressió i addició a l'article 2 apartat 3 lletra g

g) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació, reintroducció, conservació ex-situ i rehabilitació d'espècies amenaçades o en perill d'extinció. ~~Hevat de~~ No són objecte d'aquesta funció les espècies ~~les~~ cinegètiques i les que són objecte d'aprofitament piscícola en relació a les quals caldrà coordinar-se amb el departament competent.

Esmena 22

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 2 apartat 3 lletra i

i) Promoure, en relació amb la biodiversitat i el patrimoni natural, la informació, l'avaluació, el seguiment, la recerca aplicada, la i la transferència de coneixement,

Esmena 23

GP de Ciutadans

D'addició d'una lletra i bis l'article 2 apartat 3

i.bis) Establir una xarxa d'Estacions de Seguiment de la Biodiversitat que permeti conèixer l'evolució i establir les polítiques de gestió, conservació i predicció en base a la informació rigorosa i objectiva

Esmena 24

GP de Ciutadans

~~De supressió~~ i *addició d'una lletra i ter l'article 2 apartat 3*

i ter) Desenvolupar instruments i accions dirigides al conjunt de la societat per a l'educació, la interpretació, la divulgació, la i la comunicació del patrimoni natural,

Esmena 25

GP de Ciutadans

D'addició d'una lletra i ter l'article 2 apartat 3

i quater) Promoure la definició d'instruments econòmics i fiscals i la cooperació internacional.

Esmena 26

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 2 apartat 3 lletra j

j) Ordenar l'ús públic dels espais naturals de protecció especial i del conjunt d'espais d'interès natural, en col·laboració amb la resta d'administracions competents i amb la participació dels actors del territori i dels usuaris, del conjunt d'espais d'interès natural per tal de vetllar per la compatibilitat d'aquest usos amb les pràctiques agroforestals i ramaders tradicionals, la privacitat de les finques rústiques o els allotjaments de turisme rural. i gestionar la xarxa d'equipaments i immobles patrimonials de titularitat de l'Agència i aquells que, tot i trobar-se adscrits a l'òrgan competent en matèria forestal per raons estrictament jurídiques, se situen a l'interior dels espais naturals de protecció especial. Per tal de materialitzar aquest darrer supòsit s'establirà, de comú acord, el regim concessional o d'ús necessari.

Esmena 27

GP de Ciutadans

D'addició d'una lletra m bis l'article 2 apartat 3

m bis) Promoure la mediació ambiental en els conflictes socioecològics relacionats amb els espais naturals protegits i la pèrdua de biodiversitat o patrimoni natural, inclòs el geològic

Esmena 28

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 2 apartat 3 lletra o

Portar a terme el règim d'intervenció administrativa en relació amb totes les matèries relacionades en els apartats anteriors, incloses les potestats d'autorització, control, foment, sanció, i totes aquelles altres funcions que deriven de l'aplicació de la normativa reguladora de les seves competències, vetllant per evitar duplicitats i permetent racionalitzar l'aplicació dels procediments d'avaluació ambiental que ja han estat informats amb anterioritat a la entrada en vigor d'aquesta llei.

Esmena 29

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 2 apartat 4

4. Aquestes funcions són exercides sense perjudici de la coordinació necessària amb la resta de departaments de la Generalitat de Catalunya que puguin tenir competències concurrents *per tal de garantir l'eficiència en l'ús dels recursos. L'Agència no podrà exercir competències que estiguin assignades a altres ens o organismes públics o privats.*

Esmena 30

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 3 d'un lletra c

c) El Consell de Participació Social

Esmena 31

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 3 d'un lletra d

d) El Consell Científic-Tècnic

Esmena 32

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 1

1. El Govern ha d'aprovar, mitjanant un decret, els estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; el funcionament del Consell de Direcció i els Consells Assessors, i l'estructura orgànica interna i el regim de funcionament de l'Agència, els quals s'han de regir pels principis de desconcentració de funcions, participació i proximitat territorial.

Esmena 33

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 4 apartat 2

~~2. El Consell de Direcció té una majoria absoluta de vot en representació de la Generalitat, i el seu regim d'adopció d'acords i funcionament se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats aplicable a la Generalitat.~~

~~2. La Direcció està composta per:~~

- ~~– El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient,~~
- ~~– El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient,~~
- ~~– El director o directora de l'Agència del Patrimoni Natural.~~

Esmena 34

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 4 apartat 3~~

- ~~– El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient~~
- ~~– El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient~~
- ~~– La Direcció~~

Esmena 35

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 4 apartat 3~~

~~El director o directora de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat~~

Esmena 36

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3

Un tècnic especialista de l'Agència del Patrimoni Natural designat pel director de la mateixa

Esmena 37

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a l'article 4 apartat 3~~

~~Dues Quatre persones, amb rang mínim de Director General, representants del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia, política forestal i de pesca Agricultura i Ramaderia, Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi, Agents Rurals i Pesca i Afers Marítims.~~

Esmena 38

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3

Una persona representant del departament competent en matèria d'incendis forestals i altres desastres naturals

Esmena 39

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3

Una persona representant de l'organisme responsable en matèria de planificació i gestió fluvial, zones humides i aigües continentals.

Esmena 40

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a l'article 4 apartat 3~~

~~Cine Dues persones, amb rang mínim de director general, en representació d'altres dels departaments de la Generalitat següents: una a proposta del Departament de la Presidència, una a proposta del departament en matèria d'economia, una a proposta del departament en matèria de turisme, una a proposta del departament en matèria de cultura i una a proposta del departament en matèria de planificació territorial i urbanisme.~~

Esmena 41

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 d'un nou apartat 3 bis

3.bis Els membres del Consell de Participació Social: la composició es determinarà als estatuts de l'Agència i tindrà un màxim de 20 membres i com a mínim els següents:

Esmena 42

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Dues persones representants de les administracions locals competents, designades per meitats entre les dues organitzacions d'ens locals més representatives a Catalunya.~~

Esmena 43

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Dues persones representants de les administracions locals supramunicipals amb competència en la gestió d'espais naturals protegits, designades pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.~~

Esmena 44

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Dues-Tres persones representants de les entitats agràries, designades per meitats entre les dues organitzacions professionals i empresarials agràries més representatives a Catalunya~~

Esmena 45

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis

Un representant del món cooperatiu agrari

Esmena 46

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis

Una persona representant de les confraries de pesca professional

Esmena 47

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Dues Tres persones representant dels propietaris de forests de titularitat privada, designades pel Centre de la Propietat Forestal~~

Esmena 48

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis

Una persona representant dels Consells Territorials de Caça

Esmena 49

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Una persona representant de la Institució Catalana d'Història Natural (ICHN) l'Institut d'estudis Catalans, IEC, qui delegarà en les seves filials d'Història Natural (ICN), d'Estudis Agraris (ICEA) o d'Ordenació del Territori (ICOT) segons cregui més convenient~~

Esmena 50

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Una persona representant de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya~~

Esmena 51

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis~~

~~Una persona representant de l'Obrador del Tercer Sector Ambiental de Catalunya~~

Esmena 52

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis

Una persona representant de les entitats ecologistes o naturalistes d'entre les entitats més representatives de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient designades per les pròpies entitats.

Esmena 53

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 bis

Fins a tres persones designades per la Direcció

Esmena 54

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 d'un apartat 3 ter

3. ter Els membres del Consell Científic-Tècnic: la composició es determinarà als estatuts de l'Agència amb un màxim de 15 membres i com a mínim els següents:

Esmena 55

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 ter

Cinc representants dels col·legis professionals de Biòlegs, Enginyers Agrònoms, Enginyers de Forest, Ambientòlegs i Enginyers tècnics agrícoles i forestals respectivament.

Esmena 56

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 ter

Un representant de l'òrgan competent en matèria de recerca

Esmena 57

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 ter

Tres representants dels principals centres de recerca en matèria de biodiversitat i patrimoni natural designats pels centres de recerca

Esmena 58

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 ter

Tres persones d'un reconegut prestigi professional o acadèmic en l'àmbit del medi natural i rural, de lliure designació per part del conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient designats per les universitats i centres de recerca

Esmena 59

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 4 apartat 3, referit al nou apartat 3 ter

Fins a 3 persones designades per la Direcció

Esmena 60

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 5

El departament competent en matèria de medi ambient i l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat han d'establir un contracte programa que ha d'incloure,

com a mínim, la definició ~~bi~~^{anual} *anual* dels objectius que s'han d'assolir, *la previsió econòmica*, la previsió de resultats que cal obtenir i els instruments de seguiment i control i d'avaluació a que l'activitat de l'entitat s'ha de sotmetre durant la vigència del contracte.

Esmena 61

GP de Ciutadans

D'addició a l'article 6 apartat 2 lletra b

b) El fons per al Patrimoni Natural *que s'haurà de compartir de manera proporcional amb el Centre de la Propietat Forestal*

Esmena 62

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a l'article 8 apartat 2

L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat aprova anualment una memòria *de l'activitat realitzada i valoració dels resultats amb indicadors de d'activitats fetes durant* l'exercici que la presidència del Consell de Direcció lliura al Govern i al Parlament.

Esmena 63

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a la DA primera apartat 2

2. El personal laboral que en la data de constitució de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat presti serveis al departament competent en matèria de medi ambient exercint funcions que, d'acord amb aquesta llei, són assumides per l'Agència i ~~s'integren en aquesta per aplicació del mecanisme de successió d'empresa. Li és d'aplicació la disposició addicional 2 del VI conveni col·lectiu únic d'àmbit de Catalunya del personal laboral de la Generalitat de Catalunya~~

Esmena 64

GP de Ciutadans

D'addició a la DA primera d'un nou apartat 2 bis

2.bis L'apartat anterior també és d'aplicació al personal de Forestal Catalana, SA que exerceixi funcions directament atribuïbles a l'Agència

Esmena 65

GP de Ciutadans

De modificació i supressió a la DA primera apartat 3

El personal funcionari que en la data de constitució de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat presti serveis al departament competent en matèria de medi ambient exercint funcions que, d'acord amb aquesta llei, són assumides per l'Agència, s'integra a aquesta *i resta en la condició de personal funcionari segons les necessitats del servei o funcionals*, d'acord amb la relació de llocs de treball que s'aprovi. Aquest personal pot optar per ocupar un lloc de treball previst en la plantilla de personal laboral de l'Agència, en el termini de tres mesos a comptar de la seva constitució, i resta en situació d'excedència voluntària per incompatibilitat en el seu cos d'origen, amb reserva de plaça, i se li reconeix l'antiguitat. Altrament, el personal funcionari que no s'hi integri s'adscriu a un altre lloc de treball de la Generalitat i queda sotmès a les normes sobre provisió de llocs de treball establertes per la normativa vigent.

Esmena 66

GP de Ciutadans

~~De supressió a la DA primera apartat 4~~

4. L'apartat anterior també és d'aplicació al personal que ocupa interinament una plaça de funcionari, llevat de l'aplicació del regim d'excedència voluntària en cas d'incorporació a l'Agència.

Esmena 67

GP de Ciutadans

~~De modificació i supressió a la DA primera apartat 5~~

5. El personal laboral no fix se li aplicarà la normativa de successió d'empreses i a que fa referència els apartats 3, 4 i 5, en el cas d'incorporar-se a l'Agència, mantenint uns drets laborals anàlegs als de la seva situació administrativa d'origen.

Esmena 68

GP de Ciutadans

~~De supressió a la DA primera apartat 6~~

~~El personal de Forestal Catalana, SA, que exerceix funcions de manera permanent directament atribuïbles a l'Agència ha de ser adscrit a aquesta i inclòs dins de la seva estructura orgànica.~~

Esmena 69

GP de Ciutadans

~~De supressió a la DA segona paràgraf segon~~

Per tal de desenvolupar les tasques d'ordenació i de gestió forestals en aquests els terrenys forestals titularitat de la Generalitat, s'ha d'establir una comissió de coordinació entre l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat i l'Òrgan competent en matèria forestal. L'informe de l'equip gestor de l'espai natural de protecció especial és vinculant i la prevalença de l'ordenació i de la gestió ha de ser la conservació i la millora del patrimoni natural i la biodiversitat, que cal compatibilitzar amb els programes de gestió forestal sostenible.

Esmena 70

GP de Ciutadans

~~De supressió a la DA segona paràgraf tercer~~

La mateixa comissió de coordinació ha d'informar favorablement, per unanimitat, la planificació i ordenació de la xarxa de boscos singulars, madurs o destinats a l'evolució natural de Catalunya. La gestió i titularitat serà la que correspongui en cada cas.

Esmena 71

GP de Ciutadans

~~De supressió a la DF tercera~~

~~Disposició final tercera~~

~~El decret d'aprovació dels estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat a que fa referència l'article 4.1 ha de ser aprovat pel Govern en el termini de 10 mesos des de la publicació d'aquesta llei.~~

Palau del Parlament, 16 d'octubre de 2019

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Francisco Javier Domínguez Serrano, diputat, GP Cs

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

GP Republicà

De modificació i supressió del cinquè paràgraf del preàmbul, que comença amb «Malgrat la recuperació», que quedaria redactat de la següent manera

Malgrat la recuperació d'alguns ecosistemes, entre ells alguns de forestals i arbustius, que estan en expansió, els indicadors sobre l'estat de la biodiversitat i el patrimoni natural palesen que Catalunya continua perdent biodiversitat. El càlcul per a Catalunya del Living Planet Índex (LPI), un indicador sobre l'estat de la biodiversitat mundial adoptat pel Conveni sobre la Diversitat Biològica i els objectius d'Aichi, basat en el seguiment de les tendències poblacionals d'espècies de vertebrats terrestres, d'aigua dolça i marins, evidencia una greu tendència regressiva, amb una disminució del 22% de les poblacions de 258 espècies de vertebrats i invertebrats per al període 2002-2016. *Catalunya compta amb una xarxa significativa de centres i grups de recerca especialitzats en l'estudi de diferents branques del patrimoni natural, la seva conservació i gestió, que cal coordinar, reforçar i vincular més i millor en la presa de decisions i la gestió diària. Les dades aportades per aquests grups de recerca de Catalunya reflecteixen que les pèrdues de biodiversitat més significatives s'estan produint en els hàbitats agraris en medi natural terrestre, d'aigua dolça i litorals, com a conseqüència directa de l'activitat humana. La pèrdua de biodiversitat i la degradació del patrimoni natural posen en risc la provisió de serveis ecosistèmics, que són bàsics per la salut i el benestar de la societat, com la pol·linització, la fixació de carboni, l'esmoriment d'inundacions, la purificació de l'aigua o la protecció dels recursos pesquers. Només des de la perspectiva econòmica, el cost d'oportunitat per incomplir l'objectiu de la Unió Europea d'aturar la pèrdua de la biodiversitat per al 2020 es calcula en 50.000 milions d'euros anuals.*

Esmena 2

GP Republicà

De modificació de l'article 6

Article 6. Règim econòmic, financer i patrimonial

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat gaudeix d'autonomia financera plena. *Els espais naturals de protecció especial gaudeixen del règim d'autonomia econòmica.*

2. Els recursos econòmics de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat són constituïts per:

a) Les dotacions que es consignin en els pressupostos de la Generalitat, que en cap cas podran ser inferiors a les consignades en el moment d'aprovació de l'Agència.

b) *La totalitat del Fons per al Patrimoni Natural.*

c) Les aportacions procedents d'altres administracions públiques catalanes, de l'Administració General de l'Estat, de la Unió Europea o d'altres organismes internacionals. *Aquestes aportacions seran compatibles amb altres instruments de finançament establerts per altres departaments de la Generalitat de Catalunya o altres administracions amb incidència sobre accions de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.*

d) Els ingressos de dret públic i dret privat derivats de la prestació dels seus serveis i de l'exercici de les seves activitats.

e) Les subvencions, les donacions, les herències, els llegats i qualsevol altra aportació que li concedeixin persones o entitats públiques i f) Les rendes, els fruits, els interessos i els productes dels béns i drets propis o que tingui adscrits.

g) Els crèdits, préstecs i avals que li siguin concedits, d'acord amb la normativa vigent.

h) Els ingressos procedents de sancions administratives i els derivats de resolucions judicials.

i) Els impostos, taxes i preus públics la recaptació dels quals sigui afectada a l'Agència en el marc legal corresponent.

j) Qualsevol altre recurs que la llei permeti.

3. El pressupost de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat és anual i únic, i s'ha de subjectar al règim pressupostari que estableix el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, i el text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre.

4. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat gaudeix de les exempcions i els beneficis fiscals que corresponen a la Generalitat.

5. Els contractes que subscriu l'Agència s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques, amb les particularitats derivades de la seva organització i funcionament.

6. El règim de comptabilitat de l'Agència és el corresponent al sector públic.

Esmena 3

GP Republicà

D'addició de dos punts 6 bis i 6 ter a l'article 6, que quedarien redactats de la següent manera

Article 6. Règim econòmic, financer i patrimonial

6 bis. L'Agència desenvoluparà el seu propi programa d'adquisició de sòl amb finalitat de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat. També establirà els mecanismes escaients per tal de col·laborar amb l'Institut Català del Sòl en l'adquisició, la gestió, transmissió, cessió o permuta de terrenys d'especial interès per al desenvolupament de la infraestructura verda de Catalunya. Els béns immobles que, per adquisició directa, per donació, o altra forma aplicable, formin part del patrimoni de la Generalitat de Catalunya amb la finalitat principal de conservar el patrimoni natural i la biodiversitat, seran adscrits a l'Agència i gestionats per aquesta, sens perjudici de la coordinació que s'escaigui amb la resta de departaments de la Generalitat. Les propietats de la Generalitat situades en espais naturals protegits que estan incloses en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública, que no tenen funció d'explotació forestal, seran adscrites a l'Agència, si escau descatalogant-les, sens perjudici de la coordinació necessària amb el departament competent en matèria de gestió forestal.

6 ter. Excepcionalment, d'acord amb la legislació vigent, i quan ho justifiqui la seva declaració d'utilitat pública per motius de conservació, l'Agència podrà utilitzar els mecanismes d'expropiació, establiment de servituds, tempteig i retracte, en els espais protegits i en d'altres espais de la infraestructura verda.

Palau del Parlament, 16 d'octubre de 2019

Anna Caula i Paretas, portaveu GP ERC

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

D'addició al títol de la proposició

Proposició de Llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del primer paràgraf del preàmbul, que comença amb «El marc internacional», que quedaria redactat de la següent manera

El marc internacional estableix fites i obligacions concretes per als governs en matèria de conservació i ús sostenible del medi natural i de la biodiversitat. A escala mundial, Nacions Unides va promoure el Conveni sobre la Diversitat Biològica durant la Cimera de la Terra de 1992, i són diversos els documents –plans, protocols i decisions– que el desenvolupen, entre els quals el Pla estratègic de la diversitat biològica 2011-2020, *aprovada el 2010*, que estableix els Objectius d'Aichi, i el Pla d'acció dels governs subnacionals, ciutats i altres autoritats locals 2011-2020, *aprovada el 2010*, que insta els governs a coordinar-se, a totes les escales, de l'estatal a la local, per ser efectius en la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica. També l'Agenda Global de Desenvolupament Sostenible 2030, aprovada el 2015, inclou objectius rellevants en l'àmbit de la biodiversitat, vinculant explícitament per primera vegada el desenvolupament sostenible amb la conservació del patrimoni natural. A Europa, la Unió Europea promou l'Estratègia sobre Biodiversitat fins al 2020, aprovada l'any 2011 –*i ha previst una nova estratègia fins a 2030*–, adoptant el Conveni sobre la Diversitat Biològica i vinculant el desplegament de la xarxa Natura 2000 a la consecució de 6 objectius bàsics de conservació. L'estratègia europea insta la Comissió Europea, el parlament Europeu i els membres, a emprendre mesures per aturar la pèrdua de biodiversitat. *Alhora, Catalunya ha establert la seva pròpia Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030, aprovada per l'Acord GOV/54/2018, de 17 de juliol, i que estableix com a línia d'actuació prioritària numero 64 la creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.*

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del quart paràgraf del preàmbul, que comença amb «el 32%», que quedaria redactat de la següent manera

El 32% del territori català es troba protegit pel Pla d'espais d'interès natural, el qual inclou els espais de la xarxa Natura 2000 i els espais naturals de protecció especial com ara els parcs naturals. *Els ecosistemes d'aquests territoris, i els processos i espècies que els conformen, no son unitats aïllades sinó connectades per la matriu del territori, constituint globalment la xarxa anomenada infraestructura verda. En conjunt, és una superfície important que cal planificar, ordenar i gestionar adequadament, amb la col·laboració de la propietat i de les polítiques sectorials que incideixen sobre el territori.*

Esmena 4

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

D'*addició* al sisè paràgraf del preàmbul, que comença amb «En definitiva», que quedaria redactat de la següent manera

En definitiva, disposem d'un patrimoni natural excepcional en el context europeu i, per tant, tenim una gran responsabilitat –també legal– de protecció i de gestió. Els diversos indicadors en matèria de biodiversitat palesen *el* deteriorament de la situació i una tendència general negativa. La superfície protegida i que cal atendre representa el 32% del territori català. Els reptes de planificació, ordenació i gestió són ingents i, pel que fa als dos darrers, en la major part encara pendents d'abordar.

Esmena 5

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De ~~supressió~~ i *addició* al setè paràgraf del preàmbul, que comença amb «La protecció de la natura», que quedaria redactat de la següent manera

La protecció de la natura no es una política ~~menor ni~~ accessòria perquè afecta i incideix en una part molt important del territori, i ~~del~~ seu desenvolupament econòmic i ~~del~~ *benestar de la societat*, raó per la qual ha de ser entesa com una oportunitat i un factor de desenvolupament i de qualitat de país i en cas com una càrrega.

Esmena 6

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De ~~supressió~~ i *addició* al novè paràgraf del preàmbul, que comença amb «Aquest no és un plantejament», que quedaria redactat de la següent manera

Aquest no és un plantejament singular ni excepcional en tant que aquesta solució s'ha donat en molts països del nostre entorn proper. De fet, tots els països que han promogut, des de fa dècades, una política forta i activa en l'àmbit del patrimoni natural, han creat estructures de governança dotades de plena autonomia i capacitat d'actuar. El cas més recent és el de França, país ~~que es troba immers en el procés de posada~~ *va posar en marxa la seva de l'Agència per a la de Biodiversitat el 2017.*

Esmena 7

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De ~~supressió~~ i *addició* al paràgraf desè del preàmbul, que comença amb «La gestió del medi natural», que quedaria redactat de la següent manera

La gestió del medi natural és d'una gran complexitat, particularment en un territori secularment humanitzat i densament poblat com el nostre. Les polítiques l'objectiu de les quals és la ~~protecció~~ *conservació* del patrimoni natural –concepte que va des de la ~~conservació~~ *preservació i la protecció*, fins la restauració o l'ús sostenible– tenen un evident component transversal, ja que tenen una estreta relació amb les polítiques d'ordenació del territori, les agràries i ramaderes, les cinegètiques i pesqueres, les turístiques, les d'infraestructures, les energètiques, les fiscals i moltes d'altres.

Esmena 8

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De ~~supressió~~ i *addició* al paràgraf onzè del preàmbul, que comença amb «Perquè la gestió», que quedaria redactat de la següent manera

Perquè la gestió del medi natural sigui efectiva, ha de combinar l'aplicació de coneixements científics, amb l'ús d'instruments i tecnologies pròpies del món de l'enginyeria, la sociologia, l'economia, l'urbanisme, *l'educació o la comunicació geologia*, de manera que ha de resoldre per una banda la transferència de coneixement des de la recerca a la gestió, i alhora s'ha de dotar d'una organització pluri i interdiscipli-

nar. Aquesta realitat casa malament amb la rigidesa de places adjudicades a cossos tècnics de l'Administració tradicional de la Generalitat.

Esmena 9

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

D'addició al paràgraf dotzè del preàmbul, que comença amb «La dinàmica variable», que quedaria redactat de la següent manera

La dinàmica variable dels sistemes naturals i de la biodiversitat exigeixen un alt grau de capacitat d'actuació, fins i tot per fer front a eventuals emergències com les invasions biològiques, *l'adaptació al canvi climàtic* o determinades amenaces a elements patrimonials de primer ordre. L'administració pública ha de ser àgil a l'hora d'actuar, perquè d'això en pot dependre l'assoliment dels objectius últims de les polítiques de conservació.

Esmena 10

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació i addició al paràgraf tretzè del preàmbul, que comença amb «La gestió», que quedaria redactat de la següent manera

La *gestió* de tots els serveis i les infraestructures amb què s'ha dotat el país al llarg de tres dècades, com els centres d'informació, *documentació i interpretació* dels parcs naturals i altres estructures d'ordenació de l'ús públic, els centres de recuperació de fauna salvatge, la cria en captivitat d'espècies amenaçades, el compliment de la normativa comunitària en els espais de la xarxa Natura 2000, i el desplegament de tota mena d'accions de gestió de les espècies, els hàbitats, el patrimoni geològic, i els espais naturals protegits, exigeix altes capacitats de coordinació i d'execució en un context de canvi global.

Esmena 11

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De supressió i addició al punt catorzè del paràgraf, que comença amb «Des d'un punt de vista», que quedaria redactat de la següent manera

Des d'un punt de vista operatiu, durant més de 25 anys d'experiència *d'ençà de la creació del Departament de Medi Ambient*, s'ha posat de manifest la insuficiència de les estructures administratives clàssiques per abordar amb eficàcia i eficiència els aspectes indicats. ~~A diferència de fa unes dècades, avui~~ La conservació del patrimoni natural no es troba ja en mans únicament de la Generalitat de Catalunya. En sintonia amb les noves formes de participació ciutadana en els afers col·lectius, i amb les noves tendències en la governança de les polítiques públiques, avui les diputacions i altres ens locals, els consorcis mixtos entre Generalitat i ens locals, les entitats de custòdia del territori i altres entitats del tercer sector ambiental, la propietat, les fundacions, les empreses de serveis i les consultores, els centres acadèmics i de recerca, i les diverses formes de voluntariat ciutadà, formen un ric i complex ecosistema organitzatiu, impossible d'encaixar amb les envellides estructures encara vigents.

Esmena 12

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De supressió del paràgraf divuitè del preàmbul, que comença amb «Més endavant»

~~Més endavant, no es descarta que l'Agència pugui incorporar noves funcions i competències sectorials que permetin una ordenació i una gestió encara més integrada del patrimoni natural.~~

Esmena 13

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

D'addició a l'article 1, que quedaria redactat de la següent manera

Article 1. Creació, naturalesa i règim jurídic

1. Es crea l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, adscrita al departament competent en matèria de medi ambient, com a entitat de dret públic de la Generalitat de les regulades per l'article 1.b.1 del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que ajusta la seva activitat al dret privat, *sens perjudici de l'aplicació de les normes de dret administratiu en els supòsits en què exerceix funcions o potestats públiques.*

2. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es regeix per aquesta llei, per les disposicions que la despleguen, per la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana i per la resta de normativa aplicable.

Esmena 14

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació de l'article 2, que quedaria redactat de la següent manera

Article 2. Objecte i funcions

1. *L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té per missió la protecció, la planificació, la gestió, la restauració, la millora i l'estudi del medi natural de Catalunya, tant en l'àmbit continental com marí, amb la finalitat de conservar-ne el patrimoni natural la biodiversitat i la geodiversitat, i garantir els serveis ambientals i les externalitats positives dels ecosistemes, amb criteris d'integritat, sostenibilitat, persistència i eficiència.*

2. *Als efectes del que estableix aquesta llei, el patrimoni natural i la biodiversitat són el conjunt d'elements, recursos, funcions, processos i àmbits del medi als quals es reconeix un valor ecològic, ambiental, científic, paisatgístic o cultural. Inclou les espècies silvestres, les poblacions i els recursos genètics de la seva diversitat biològica, les comunitats biològiques, els hàbitats, els ecosistemes, la geodiversitat i el patrimoni geològic, el patrimoni immaterial i els coneixements i usos tradicionals que hi estan vinculats.*

El terme infraestructura verda es refereix a la xarxa de zones naturals i seminaturals i d'altres elements ambientals, planificada de forma estratègica, dissenyada i gestionada per a la prestació d'una extensa gamma de serveis ecosistèmics.

El terme conservació comprèn els processos de preservació, protecció, ús i aprofitament sostenible, i restauració, que es poden aplicar segons els casos.

Els recursos fitogenètics i zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, inclosa l'agrobiodiversitat, així com els components bioquímics i genètics de l'espècie humana s'exclouen de l'objecte de l'Agència i es regeixen per la seva normativa específica

3. *L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té atribuïdes les funcions següents:*

a) *Formular la planificació estratègica sobre les polítiques de biodiversitat i medi natural, i exercir en aquesta matèria l'adequada representació davant l'Administració de l'Estat i davant les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals.*

b) *Formular directrius, elaborar i tramitar propostes normatives relatives al patrimoni natural i la biodiversitat del medi natural terrestre i marí i fer-ne l'avaluació i el seguiment.*

c) *Impulsar les accions de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat portades a terme per les entitats sense ànim de lucre, els ens locals, les organitzacions comunals, les empreses, els propietaris de finques rústiques i el sector agrari, cinegètic, i forestal, així com la cogestió en l'àmbit marítim i pesquer, en les matè-*

ries que siguin de la seva competència i donar-hi suport, i promoure la custòdia del territori, *la conservació comunitària i la conservació privada.*

d) Dissenyar, dirigir, planificar i gestionar el sistema d'espais naturals protegits de Catalunya, i cadascun dels espais, terrestres i marins, que en formen part i el conjunt de la infraestructura verda que els connecta, i formular i tramitar les declaracions d'espais naturals protegits, incloses les figures pròpies de convenis, tractats o d'altres instruments internacionals. Pel que respecta als espais marins i d'aigües continentals aquesta funció s'exerceix en aquells que son competència de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la normativa vigent.

e) Exercir les funcions d'autoritat ambiental de la xarxa Natura 2000 i gestionar els hàbitats i les espècies que en formen part amb la finalitat de mantenir-los o restablir-los a un estat de conservació favorable. Aplicar una gestió adaptativa, quan escaigui, amb fórmules de governança compartida, comunitària, i privada.

f) Identificar i conservar els serveis ambientals dels ecosistemes i promoure actuacions de restauració o creació d'infraestructura verda i renaturalització.

g) En els espais naturals de protecció especial, i en els boscos que s'estableixin com a singulars, madurs o destinats a l'evolució natural, exercir les funcions de gestió amb l'òrgan competent en matèria forestal per als terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya en els termes que s'estableixen en la disposició addicional segona.

Per als terrenys forestals de titularitat municipal, o comunal es podran establir instruments de col·laboració quant a la planificació i la gestió entre la propietat i l'Agència, sens perjudici de les competències atribuïdes a l'administració forestal.

Per als terrenys forestals de titularitat privada es mantenen les funcions del Centre de la Propietat Forestal, essent l'Agència l'administració responsable d'informar els instruments d'ordenació forestal a efectes de mantenir i millorar la biodiversitat.

h) En els espais naturals protegits aquàtics, d'àmbit marí i de les aigües continentals, participar en les funcions de cogestió amb l'òrgan competent en matèria de pesca marítima i continental i en matèria d'afers marítims per mantenir i restaurar la biodiversitat marina i de les aigües continentals i d'assolir els objectius de conservació fixats en aquests espais.

i) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació i restauració de la connectivitat ecològica, dels hàbitats i del patrimoni geològic.

j) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació, reintroducció, i conservació ex-situ d'espècies salvatges o silvestres, i el patrimoni genètic associat, llevat de les cinegètiques i les que són objecte d'aprofitament piscícola, sense perjudici de les funcions de cogestió i les possibilitats de participació definides en aquesta llei.

k) Gestionar la xarxa de centres de recuperació de fauna salvatge que s'adscriuen a l'Agència.

l) Exercir accions preventives, de control i quan s'escaigui d'erradicació de les espècies exòtiques invasores declarades i de col·laboració amb les autoritats sectorials en la gestió d'altres espècies exòtiques que puguin tenir impacte sobre els hàbitats i les espècies autòctons.

m) Promoure, amb la participació dels centres i grups de recerca, museus, altres entitats, i organismes de les diferents administracions, la informació, l'avaluació, el seguiment, la recerca aplicada i la transferència de coneixement, i la capacitació i formació dels professionals sobre el patrimoni natural i la biodiversitat.

n) Promoure l'educació, la interpretació, la divulgació, la comunicació, l'accés transparent a la informació, el debat i la mediació, el voluntariat ambiental i la ciència ciutadana, participativa i local; i considerar les necessitats específiques i diferenciades de la població local i visitant dels espais naturals. Impulsar els instruments necessaris per a donar suport al tercer sector ambiental.

o) Promoure la coordinació amb les administracions dels territoris veïns amb Catalunya i la cooperació internacional en l'àmbit del patrimoni natural i la biodiversitat.

p) Promoure el desenvolupament d'instruments econòmics, fiscals, legals i d'altres figures innovadores per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

q) Ordenar l'ús públic dels espais naturals protegits i gestionar la xarxa d'equipaments i immobles patrimonials de titularitat o adscripció de l'Agència i aquells que, tot i trobar-se adscrits a l'òrgan competent en matèria forestal per raons estrictament jurídiques, se situen a l'interior dels espais naturals de protecció especial, i no tenen un ús associat a l'explotació forestal. Quan no sigui possible l'adscripció a l'Agència, per tal de materialitzar aquest darrer supòsit s'establirà, de comú acord, un règim de cessió o d'ús necessari.

r) Fomentar la vinculació del patrimoni natural i la biodiversitat amb el desenvolupament territorial, l'activitat econòmica i social, la generació d'ocupació, l'emprenedoria i la innovació, i promoure la seva vinculació amb les comunitats locals, en col·laboració amb altres departaments de la Generalitat, demés administracions competents i agents socials i econòmics.

s) Promoure la conservació i ús sostenible del patrimoni natural i la biodiversitat de manera integrada en les polítiques relatives al canvi climàtic i les polítiques sectorials que hi tenen incidència.

t) Facilitar la participació de la ciutadania, els sectors econòmics, les organitzacions de filantropia i altres organitzacions, en la conservació del patrimoni natural incloent en aquest àmbit el foment del patrocini, del mecenatge, de la inversió social i altres formes de suport econòmic i financer.

u) Portar a terme el règim d'intervenció administrativa en relació amb totes les matèries relacionades en els apartats anteriors, incloses les potestats d'autorització, control, foment, sanció i totes aquelles altres funcions que deriven de l'aplicació de la normativa reguladora de les seves competències. En particular, informar preceptivament amb caràcter previ a l'aprovació de qualsevol pla, programa, projecte o autorització administrativa, que pugui afectar els espais naturals protegits. La presa en consideració d'aquests informes, s'ha de fer constar justificadament en els respectius acords resolutius.

4. Les funcions de gestió del patrimoni natural i de la biodiversitat s'exerceixen amb la col·laboració dels propietaris i gestors sectorials, de la resta d'actors que operen en el territori així com del Consell Català de Cogestió Marítima en l'àmbit que li és propi.

Esmena 15

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació de l'article 3, que quedaria redactat de la següent manera

Article 3. Òrgans de govern i Estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat

1. Els òrgans de govern de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat són els següents:

a) El Consell de Direcció.

b) La Direcció.

c) La Comissió Social.

d) La Comissió Científica.

2. El Govern ha d'aprovar, mitjançant un decret, els estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; el funcionament del Consell de Direcció, i l'estructura orgànica interna i el règim de funcionament de l'Agència, els quals s'han de regir pels principis de desconcentració de funcions, participació i proximitat territorial.

3. En el Consell de Direcció té una majoria absoluta de vot la representació de la Generalitat, i el seu règim d'adopció d'acords i funcionament se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats aplicable a la Generalitat.

4. El Consell de Direcció està compost per:

– El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.

– El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient.

– Els o les vocals següents:

• El director o directora de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

• Tres persones representants del departament competent en matèria de medi ambient.

• Quatre persones, amb rang mínim de director general, en representació de la resta de dels departaments de la Generalitat de les quals, com a mínim dues, ho hauran de fer en representació del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia, política forestal, caça i pesca i desenvolupament i vigilància rural.

• Dues persones representants de les administracions locals competents, designades per meitats entre les dues organitzacions d'ens locals més representatives a Catalunya.

• Una persona com a representació de les administracions locals supramunicipals amb competència en la gestió d'espais naturals protegits, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.

• Una persona representant del sector agrari de Catalunya, designada per l'organització agrària més representativa a Catalunya.

• Una persona representant dels propietaris de forests de titularitat privada, designada per l'entitat més representativa a Catalunya.

• Una persona representant del sector pesquer o marítim, designada pel Consell Català de Cogestió Marítima.

• Una persona representant de les entitats naturalistes de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.

• Una persona representant de les entitats ecologistes de Catalunya, designada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.

• Una persona representant dels centres de recerca en patrimoni natural i biodiversitat de Catalunya, designada pel Consell Interuniversitari de Catalunya.

5. La composició de la Comissió Social es determinarà en els estatuts de l'Agència i tindrà un màxim de 30 membres. Haurà de garantir una representació suficient i representativa del conjunt d'actors, incloent com a mínim representats de la propietat rural, i dels sectors agrari, forestal, pesquer, naturalista i conservacionista, ecologista, excursionista, turístic i de les activitats marítimes.

6. La composició de la Comissió Científica es determinarà en els estatuts de l'Agència i tindrà un màxim de 25 membres.

7. El president del consell de direcció podrà convidar a les reunions a persones expertes, en funció dels temes a tractar, amb veu i sense vot.

Esmena 16

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació de l'article 4, que quedaria redactat de la següent manera

Article 4. Participació i Coordinació territorial

1. Per a portar a terme les funcions previstes a l'article 2 d'aquesta Llei, l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es promourà la participació, en la manera que determinin els seus estatuts i la normativa vigent, amb les administracions públiques i actors del territori: entitats locals, consorcis, entitats privades sense afany de lucre i, en cas que es tracti de terrenys de titularitat privada, amb la persona propietària, arrendatària o titular d'un dret real que impliqui possessió, entre d'altres.

2. *Els estatuts de l'Agència han de preveure la creació d'òrgans descentralitzats de participació i dinamització de la societat civil i el conjunt d'actors del territori en els diversos àmbits en que s'estructuri territorialment l'Agència. Per això, l'Agència es dotarà dels recursos, humans i d'altra naturalesa, necessaris per a desplegar una governança que fomenti la col·laboració activa amb els actors de cada territori.*

3. *Igualment els estatuts també han de preveure els instruments de coordinació i seguiment amb els departaments de la Generalitat més directament concernits en les polítiques del patrimoni natural i les administracions que gestionen espais naturals protegits.*

4. *L'Agència podrà assessorar a les persones propietàries, arrendatàries o titulars de drets reals sobre finques rústiques que contribueixen a l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei, i signar, amb aquests, acords de conservació. Els acords de conservació de l'Agència gaudeixen de la mateixa consideració legal que els acords de custòdia del territori en relació amb els objectius i funcions d'aquesta Llei i signar acords de conservació.*

Esmena 17

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació de l'article 5, que quedaria redactat de la següent manera

Article 5. Contracte programa

1. El departament competent en matèria de medi ambient i l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat han d'establir un contracte programa, *aprovat cada sis anys*, que ha d'incloure, com a mínim, la definició *biennal* dels objectius que s'han d'assolir, *la previsió de recursos i pressupost necessaris*, la previsió de resultats que cal obtenir, i els instruments de seguiment i control i d'avaluació a què l'activitat de l'entitat s'ha de sotmetre durant la vigència del contracte.

2. *L'Agència avaluarà, com a mínim amb caràcter sexennal, l'estat del patrimoni natural i la biodiversitat, i l'efectivitat de les polítiques de conservació.*

Esmena 18

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació a l'article 7

Article 7. Règim de personal

1. El personal de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es regeix pel dret laboral, *llevat dels llocs de treball que, amb relació a la naturalesa de llur contingut, i especialment si comporten l'exercici de potestats administratives o potestats públiques, restin reservats al personal funcionari públic.*

2. Els llocs de treball de l'Agència, inclosos els directius, s'han de cobrir per mitjà de processos de selecció públics, amb criteris de professionalitat, transparència, mèrits i capacitat.

Esmena 19

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De supressió i addició a l'article 8

Article 8. Règim de control

1. El control de caràcter financer de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es porta a terme d'acord amb el que disposa l'article 71 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

2. ~~L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat~~ aprova anualment una memòria d'activitats fetes durant l'exercici que la presidència del Consell de Direcció lliura al Govern i al Parlament *i fa pública a la societat.*

Esmena 20

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació de la disposició adicional primera

Disposició adicional primera

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat se subroga en la titularitat dels drets i les obligacions del departament competent en matèria de medi ambient en l'àmbit de competències que aquesta assumeix.

2. *El personal funcionari que en la data de constitució de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat presti serveis al departament competent en matèria de medi ambient exercint funcions que, d'acord amb aquesta llei, són assumides per l'Agència, s'integra en aquesta i resta en la condició de personal funcionari. El personal que a la data ocupa interinament una plaça de funcionari, s'integra també en l'Agència i resta en la seva condició de personal interí.*

3. *Si es generen nous llocs de treball, l'Agència els ha d'oferir en igualtat de condicions a tot el personal d'acord amb el procediment aplicable. El personal funcionari es pot acollir a aquesta opció i, en el cas d'obtenir un lloc de treball, resta en la situació d'excedència voluntària per incompatibilitats i se'n reconeix l'antiguitat. En cas que no es vulgui acollir a aquesta opció manté sense cap alteració la seva condició de funcionari i romandrà en el seu lloc de treball, el qual serà definit a la Relació de Llocs de Treball com a extingir.*

4. *Si es treuen a concurs places ocupades interinament per tal de proveir-les definitivament, aquestes hauran de ser adscrites al règim de personal laboral.*

5. *El personal laboral s'integra a l'agència per aplicació del mecanisme de successió d'empresa en els termes que estableix l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors. El personal laboral fix afectat queda respecte de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en la situació d'excedència voluntària per incompatibilitat de conformitat amb el que preveu la disposició adicional 2a del VI conveni únic d'àmbit de Catalunya del personal laboral de la Generalitat de Catalunya.*

6. *El personal a que fa referència els apartats 2, i 5 en el cas d'incorporar-se a l'Agència, mantenen uns drets laborals anàlegs als de la seva situació administrativa d'origen.*

7. *El personal de Forestal Catalana, S.A. que exerceix funcions tècniques i de gestió de manera permanent directament atribuïbles a l'Agència ha de ser incorporat a aquesta i inclòs dins de la seva estructura orgànica, i se li aplicarà l'apartat 5 d'aquesta disposició, donat que li és d'aplicació el VI Conveni únic com a personal laboral de la Generalitat de Catalunya.*

Esmena 21

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació de la disposició adicional segona

Disposició adicional segona

1. *Els terrenys forestals de titularitat de la Generalitat de Catalunya situats a l'interior d'espais naturals de protecció especial o que s'han determinat com a boscos singulars, madurs o destinats a l'evolució natural, han de ser cogestionats entre l'òrgan de gestió d'aquests espais i l'òrgan competent en matèria forestal.*

2. *Per tal de desenvolupar les tasques d'ordenació i de gestió forestals en aquests terrenys forestals titularitat de la Generalitat, s'ha d'establir una comissió de coordinació entre l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat i l'òrgan competent en matèria forestal. En l'ordenació i gestió d'aquests terrenys preval la conservació i la millora del patrimoni natural i la biodiversitat, que cal compatibilitzar amb la gestió forestal sostenible. Els instruments de gestió forestal que s'aprovin sobre aquests terrenys requereixen l'informe previ vinculant de l'òrgan gestor de l'espai.*

3. *La mateixa comissió de coordinació ha d'informar favorablement, per unanimitat, la planificació i ordenació de la xarxa de boscos singulars, madurs o destinats a l'evolució natural de Catalunya. La gestió i titularitat d'aquests boscos serà la que correspongui en cada cas.*

Esmena 22

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició d'una nova disposició addicional tercera

Disposició addicional *tercera*

L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat i el departament competent en matèria d'espais agraris establiran els mecanismes de coordinació i col·laboració necessaris per a la gestió dels espais agraris, d'acord amb la Llei 3/2019, de 17 de juny, dels espais agraris, tenint en compte la seva aptitud productiva i la necessària gestió i protecció del medi natural, d'acord amb la legislació ambiental vigent.

Esmena 23

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició d'una nova disposició addicional quarta

Disposició addicional *quarta*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional desena de la Llei 4/2017 de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, modificada per la disposició addicional tretzena de la Llei 16/2017, de canvi climàtic, que resta redactat de la manera següent:

«2. El Fons del patrimoni natural té l'objectiu d'impulsar actuacions relacionades amb la conservació, gestió, millora i valorització del patrimoni natural i la biodiversitat.»

Esmena 24

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació i supressió a la disposició transitòria

Disposició transitòria *primera*

1. Els òrgans i les entitats afectats per la creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat mantenen l'adscripció orgànica o la naturalesa jurídica i continuen desenvolupant llurs funcions fins a l'entrada en vigor del reglament que en regulin l'estructura dins l'Agència i, si s'escau, el règim de gestió desconcentrada.

~~2. Els consorcis la finalitat dels quals és la gestió d'espais naturals protegits i que estan adscrits al departament competent en matèria de medi ambient es relacionen amb l'Agència de la manera que s'estableixi en els estatuts de l'Agència.~~

2. ~~3.~~ L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat s'ha de constituir en el moment que es dicti el decret que n'aprovi els estatuts.

Esmena 25

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició d'una nova disposició transitòria

Nova disposició *transitòria*

Per a la posada en funcionament de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, es podrà establir un règim excepcional amb la finalitat de no restar subjecta a les limitacions genèriques que puguin establir la legislació pressupostària en matèria de personal destinades al conjunt del sector públic de la Generalitat, llevat que s'indiqui el contrari i sens perjudici de la normativa estatal bàsica.

Esmena 26

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació de la disposició final tercera

Disposició final tercera

El decret d'aprovació dels estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat a què fa referència l'article 4.1 ha de ser aprovat pel Govern en el termini *d'un any* des de la publicació d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 16 d'octubre de 2019

Eduard Pujol i Bonell, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC, portaveus

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 48925)

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació del cinquè paràgraf del preàmbul, que comença amb «Malgrat la recuperació», que quedaria redactat de la següent manera

Malgrat la recuperació d'alguns ecosistemes, entre ells alguns de forestals i arbustius, que estan en expansió, els indicadors sobre l'estat de la biodiversitat i el patrimoni natural palesen que Catalunya continua perdent biodiversitat. El càlcul per a Catalunya del Living Planet Índex (LPI), un indicador sobre l'estat de la biodiversitat mundial adoptat pel Conveni sobre la Diversitat Biològica i els objectius d'Aichi, basat en el seguiment de les tendències poblacionals d'espècies de vertebrats terrestres, d'aigua dolça i marins, evidencia una greu tendència regressiva, amb una disminució del 22% de les poblacions de 258 espècies de vertebrats i invertebrats per al període 2002-2016. *Catalunya compta amb una xarxa significativa de centres i grups de recerca especialitzats en l'estudi de diferents branques del patrimoni natural, la seva conservació i gestió, que cal coordinar, reforçar i vincular més i millor en la presa de decisions i la gestió diària. Les dades aportades per aquests grups de recerca de Catalunya reflecteixen que les pèrdues de biodiversitat més significatives s'estan produint en els hàbitats agraris, d'aigua dolça i litorals, com a conseqüència directa de l'activitat humana. La pèrdua de biodiversitat i la degradació del patrimoni natural posen en risc la provisió de serveis ecosistèmics, que són bàsics per la salut i el benestar de la societat, com la pollinització, la fixació de carboni, l'esmor-teïment d'inundacions, la purificació de l'aigua o la protecció dels recursos pesquers. Només des de la perspectiva econòmica, el cost d'oportunitat per incomplir l'objectiu de la Unió Europea d'aturar la pèrdua de la biodiversitat per al 2020 es calcula en 50.000 milions d'euros anuals.*

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya
*De modificació i **addició** de l'article 6, que quedaria redactat de la següent manera*

Article 6. Règim econòmic, *financer i patrimonial*

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat gaudeix d'autonomia financera plena. *Els espais naturals de protecció especial gaudeixen del règim d'autonomia econòmica.*

2. Els recursos econòmics de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat són constituïts per:

a) Les dotacions que es consignin en els pressupostos de la Generalitat, que en cap cas podran ser inferiors a les consignades en el moment d'aprovació de l'Agència.

b) *La totalitat del Fons per al Patrimoni Natural.*

c) Les aportacions procedents d'altres administracions públiques catalanes, de l'Administració General de l'Estat, de la Unió Europea o d'altres organismes internacionals, *entre els quals, les derivades dels Fons Europeus Estructurals i d'Inversió de gestió directa de la Generalitat de Catalunya, que tinguin com a objectiu la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat, sens perjudici que, per raons d'eficàcia i de forma coordinada amb l'Agència, altres departaments de la Generalitat també puguin utilitzar aquests fons per accions de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.*

d) Els ingressos de dret públic i dret privat derivats de la prestació dels seus serveis i de l'exercici de les seves activitats.

e) Les subvencions, les donacions, les herències, els llegats i qualsevol altra aportació que li concedeixin persones o entitats públiques i privades.

f) Les rendes, els fruits, els interessos i els productes de béns i drets propis o que tingui adscrits.

g) Els crèdits, préstecs i avals que li siguin concedits, d'acord amb la normativa vigent.

h) Els ingressos procedents de sancions administratives i els derivats de resolucions judicials.

i) Els impostos, taxes i preus públics la recaptació deis quals sigui afectada a l'Agència en el marc legal corresponent.

j) Qualsevol altre recurs que la llei permeti.

2 bis. *L'Agència participa en les comissions de valoració i grups de treball de la Generalitat de Catalunya referents a Fons Europeus que tinguin objectius relacionats amb la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat, i pot gestionar, dins del marc normatiu vigent, la part d'aquests fons que li pertorquin.*

3. El pressupost de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat és anual i únic, i s'ha de subjectar al regim pressupostari que estableix el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, i el text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre.

4. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat gaudeix de les exempcions i els beneficis fiscals que corresponen a la Generalitat.

5. Els contractes que subscrigui l'Agència s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora deis contractes de les administracions públiques, amb les particularitats derivades de la seva organització i funcionament.

6. El regim de comptabilitat de l'Agència és el corresponent al sector públic.

6 bis. *L'Agència desenvoluparà el seu propi programa d'adquisició de sòl amb finalitat de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat. També establirà els mecanismes escaients per tal de col·laborar amb l'Institut Català del Sòl en l'adquisició, la gestió, transmissió, cessió o permuta de terrenys d'especial interès per al desenvolupament de la infraestructura verda de Catalunya. Els béns immobles que, per adquisició directa, per donació, o altra forma aplicable, formin part del patrimoni de la Generalitat de Catalunya amb la finalitat principal de conservar el patrimoni natural i la biodiversitat, seran adscrits a l'Agència i gestionats per aquesta, sens perjudici de la coordinació que s'escaigui amb la resta de departaments de la Generalitat. Les propietats de la Generalitat situades en espais naturals protegits que estan incloses en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública, que no tenen funció d'explotació forestal, seran adscrites a l'Agència, si escau descatalo-*

gant-les, sens perjudici de la coordinació necessària amb el departament competent en matèria de gestió forestal.

6 ter. Excepcionalment, d'acord amb la legislació vigent, i quan ho justifiqui la seva declaració d'utilitat pública per motius de conservació, l'Agència podrà utilitzar els mecanismes d'expropiació, establiment de servituds, tempteig i retracte, en els espais protegits i en d'altres espais de la infraestructura verda.

Palau del Parlament, 16 d'octubre de 2019

Eduard Pujol i Bonell, portaveu GP JxCat

SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 48927)

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Natàlia Sànchez Dipp, diputada del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12).

Esmena 1

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació del títol de la Proposició de Llei

Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural Catalana de la Natura.

Esmena 2

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició al punt 1 de l'article 2

1. L'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat té per missió la protecció, la planificació, la gestió, la restauració, la millora i l'estudi del medi natural de Catalunya, *d'una manera integral*, tant en l'àmbit continental com marí, amb la finalitat de conservar-ne el patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat, i garantir els serveis ambientals i les externalitats econòmiques positives dels ecosistemes, amb criteris d'integritat, sostenibilitat, persistència i eficiència.

Esmena 3

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació del punt 2 de l'article

~~2. Als efectes del que estableix aquesta llei, el patrimoni natural i la biodiversitat són el conjunt d'elements, recursos, processos i àmbits del medi als quals es reconeix un valor ecològic, ambiental, científic, paisatgístic o cultural i inclou les espècies silvestres, les poblacions i els recursos genètics de la seva diversitat biològica, les comunitats biològiques, els hàbitats, els ecosistemes, la geodiversitat i el patrimoni geològic, amb inclusió del patrimoni immaterial que hi està vinculat, i el terme conservació comprèn els processos de preservació, protecció, ús i aprofitament sostenible i restauració, que es poden aplicar segons els casos.~~

2. Als efectes del que disposen el punt anterior i la resta de l'articulat d'aquesta llei, el concepte de medi natural inclou, a més del patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat, els àmbits d'actuació pública en matèria forestal i cinegètica, els relatius als aprofitaments piscícoles terrestres i marins, i altres anàlegs.

Esmena 4

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
De ~~supressió~~ i *addició* del punt *a* de l'apartat 3 de l'article 2

a) Formular la planificació estratègica sobre les polítiques de biodiversitat i medi ~~natural~~, *incloses les polítiques forestals, cinegètiques, així com les relatives als aprofitaments piscícoles terrestres i marins* i exercir en aquesta matèria l'adequada representació davant l'Administració de l'Estat i davant les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals.

Esmena 5

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
De ~~supressió~~ i *addició* del punt *g* de l'apartat 3 de l'article 2

~~g) Formular, tramitar i executar els instruments de planificació, gestió, recuperació, reintroducció, conservació ex situ i rehabilitació d'espècies, llevat de les cinegètiques i les que són objecte d'aprofitament piscícola.~~

g) Exercir les funcions de gestió forestal en els boscos de titularitat pública de la Generalitat de Catalunya que es troben dins espais naturals de protecció especial amb l'objectiu prioritari de conservar la biodiversitat. En la resta dels boscos de titularitat pública o comunal dins espais naturals protegits, i en aquells que s'estableixin com a singulars, madurs o destinats a l'evolució natural, exercir les funcions de cogestió amb l'òrgan competent en matèria forestal. Per als terrenys forestals de titularitat municipal, o comunal s'establiran instruments de col·laboració quant a la planificació i la gestió entre la propietat i l'Agència.

Per als terrenys forestals de titularitat privada l'Agència és l'administració responsable d'informar els instruments d'ordenació forestal a efectes de mantenir i millorar la biodiversitat, d'acord amb el que disposa el punt o) d'aquest article.

Així mateix, en els espais naturals protegits, li correspon exercir les funcions de cogestió amb l'òrgan competent en matèria d'activitats cinegètiques pel que fa a la planificació i la gestió de les espècies cinegètiques.

Esmena 6

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
De ~~supressió~~ i *addició* del punt *o* de l'apartat 3 de l'article 2

o) Portar a terme el règim d'intervenció administrativa en relació amb totes les matèries relacionades en els apartats anteriors, incloses les potestats d'autorització, control, foment, sanció, i totes aquelles altres funcions que deriven de l'aplicació de la normativa reguladora de les seves competències. En particular, informar preceptivament amb caràcter previ a l'aprovació de qualsevol pla, programa, projecte o autorització administrativa que pugui afectar els espais naturals de protecció especial de Catalunya. ~~La presa en consideració d'aquests informes, s'ha de fer constar justificadament en els respectius acords resolutius.~~ *Quan s'afectin els espais naturals de protecció especial els acords resolutius han d'assumir íntegrament el contingut d'aquests informes. En la resta d'espais naturals protegits, la presa en consideració d'aquests informes s'ha de fer constar justificadament en els acords resolutius esmentats.*

Esmena 7

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
D'*addició* d'un punt *4 bis* a l'article 2

4.bis Així mateix, s'entenen com a espais naturals protegits aquells que formen part de la xarxa Natura 2000 a Catalunya, així com la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural.

Esmena 8

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De supressió del punt 4 de l'article 2

~~4. Aquestes funcions són exercides sense perjudici de la coordinació necessària amb la resta de departaments de la Generalitat de Catalunya que puguin tenir competències concurrents.~~

Esmena 9

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació i supressió del punt 1 de l'article 4

1. El ~~Govern~~ *Parlament* ha d'aprovar, mitjançant ~~un decret~~ *una majoria de dos terços*, els estatuts de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat ~~Catalana de la Natura~~, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; el funcionament del Consell de Direcció, i l'estructura orgànica interna i el règim de funcionament de l'Agència, els quals s'han de regir pels principis de desconcentració de funcions, participació i proximitat territorial.

Esmena 10

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació i supressió del punt 1 de l'article 4

5. Els estatuts a què fa referència el punt 1 d'aquest article han de preveure la creació d'òrgans *vinculants* descentralitzats de participació *i presa de decisions* de la societat civil i el conjunt d'actors del territori en els diversos àmbits en que s'estructuri territorialment l'Agència. Igualment, han de preveure un òrgan de coordinació i seguiment amb els departaments de la Generalitat més directament concernits en les polítiques del patrimoni natural i les administracions que gestionen espais naturals protegits.

Esmena 11

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació i supressió del punt 1 de l'article 7

1. ~~El personal de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat es regeix pel dret laboral, sens perjudici de l'adscripció de personal funcionari per a l'exercici de potestats administratives.~~

1. El personal de l'Agència de Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha d'ésser funcionari o laboral en els mateixos termes i en les mateixes condicions que els establerts per al personal de l'Administració de la Generalitat, de conformitat amb la legislació aplicable.

Esmena 12

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació de la disposició adicional segona

Disposició adicional segona

L'òrgan competent en matèria forestal, en aquells terrenys forestals de titularitat ~~de la Generalitat de Catalunya~~ *pública o comunal* situats a l'interior d'espais naturals protegits ~~de llevat d'aquells declarats de protecció especial, o que s'han determinat com a boscos singulars, madurs o destinats a l'evolució natural, han de treballar,~~ en règim de cogestió, amb ~~entre els equips de gestió d'aquests espais i els responsables de l'ordenació i la gestió de la competència forestal~~ *han de ser cogestionats per l'òrgan de gestió d'aquests espais i l'òrgan competent en matèria forestal* En el cas de terrenys forestals de titularitat municipal, o comunal la gestió es durà a terme d'acord amb els instruments de col·laboració a que fa referència l'article 2.3.g).

Per tal de desenvolupar les tasques d'ordenació i de gestió forestals a què fa referència el paràgraf anterior en aquests els terrenys forestals titularitat de la Ge-

neralitat, s'ha d'establir una comissió de coordinació entre l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat Catalana de la Natura i l'òrgan competent en matèria forestal. En l'ordenació i gestió d'aquests terrenys preval la conservació i la millora del patrimoni natural i la biodiversitat, que cal compatibilitzar amb la gestió forestal sostenible. *Els instruments de gestió forestal que s'aprovin sobre aquests terrenys requereixin l'informe previ vinculant de l'òrgan gestor de l'espai quan aquest disposi d'un òrgan de gestió específic que tingui com a finalitat la seva conservació.*

L'informe de l'equip gestor de l'espai natural de protecció especial és vinculant i la prevalença de l'ordenació i de la gestió ha de ser la conservació i la millora del patrimoni natural i la biodiversitat, que cal compatibilitzar amb els programes de gestió forestal sostenible.

La mateixa comissió de coordinació ha d'informar favorablement, per unanimitat, la planificació i ordenació de la xarxa de boscos singulars, madurs o destinats a l'evolució natural de Catalunya. La gestió i titularitat serà la que correspongui en cada cas.

Esmena 13

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'una disposició addicional

Els òrgans que es derivin de la present norma no es podran constituir fins donar compliment a la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes pel que fa a la paritat mínima.

Palau del Parlament, 17 d'octubre de 2019

Carles Riera Albert, representant; Natàlia Sánchez Dipp, diputada, SP CUP-CC

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les oportunitats dels joves amb algun trastorn de l'espectre autista

250-00747/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39084 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 39084)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

1) Impulsar i mantenir una cartera de serveis d'Ocupació Juvenil, coordinada també amb els serveis de salut que doni respostes integrals als joves, i tingui especialment en compte les necessitats dels joves diagnosticats amb el Trastorn de l'Espectre Autista (TEA) per tal de potenciar les diferents capacitats de manera individual.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De supressió i addició

2) En el marc del PIAISS, establir canals de coordinació efectius entre els serveis sanitaris, educatius i socials, adreçats a l'establiment de programes individualitzats de tractament pels afectats pel TEA, i d'atenció i suport a les seves famílies.

Proposta de resolució sobre el garantiment de l'equitat en l'accés als programes de prevenció del suïcidi

250-00849/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 44057 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 44057)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a *continuar impulsant* programes de prevenció del suïcidi a cadascuna de les regions sanitàries de Catalunya, dotant-los dels recursos adients per a garantir que tots els ciutadans en situació de risc puguin accedir a les intervencions d'aquest programa sense diferències entre els territoris.

Proposta de resolució sobre la inclusió en el currículum escolar de programes d'educació en habilitats emocionals i socials eficaces per a prevenir problemes de salut mental

250-00850/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 44079 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 44079)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

1) *Impulsar un pla* formatiu en habilitats socials i emocionals a les escoles i instituts de Catalunya, per tal de garantir que els nostres nens i joves es beneficiïn d'aquestes eines d'afrontament de les situacions que hauran d'afrontar al llarg de la seva vida i millorin les seves competències.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació

2) Implementar un *pla formatiu* en habilitats socials i emocionals i avaluar els seus resultats garantint l'equitat en el seu accés per a tots els nens i joves de Catalunya.

Proposta de resolució sobre els horaris de la pràctica esportiva dels joves

250-00854/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 44054 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 44054)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

Impulsar polítiques i actuacions que integrin l'esport i l'activitat física en la vida quotidiana, de forma que es porti a terme en horaris racionals.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació

Portar a terme una campanya de sensibilització a la ciutadania en general i a tots els agents del sistema esportiu sobre l'adopció dels horaris de pràctica esportiva a unes franges horàries més saludables, posant especial èmfasi en la finalització a les 20 h en el cas de les activitats físiques i esportives d'infants i joves en edat escolar.

Proposta de resolució sobre l'aplicació del Pla de prevenció del suïcidi juvenil

250-00859/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 45320 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 45320)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

2) *Garantir els recursos per a detectar casos de risc de suïcidi juvenil a l'atenció primària, als centres educatius i a les entitats i associacions civils, garantint que aquest accés sigui equitatiu per a tots els ciutadans, visquin on visquin.*

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació i supressió

3) *Garantir la coordinació entre els professionals de la xarxa de salut mental infantojuvenil i d'adults, així com la freqüència de les intervencions psicoterapèutiques a ambdues xarxes, amb l'objectiu de vetllar per la continuïtat assistencial dels joves amb l'assoliment de la majoria d'edat.*

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (3)

De modificació

4) *Destacar la importància dintre del currículum educatiu la formació en competències emocionals i habilitats socials, proporcionant formació i suport al profes-*

sorat i als professionals dels Equips d'Assessorament i Orientació Psicopedagògica, ajustant les seves càrregues de treball perquè puguin desenvolupar aquestes noves tasques.

Proposta de resolució sobre la definició i l'aplicació d'un pla de prevenció del suïcidi

250-00860/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 45321 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 45321)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

D'addició

2) Implementar aquest pla de prevenció i abordatge de conductes suïcides i intervenció de suport per als supervivents, *un cop definida la seva estructura, d'acord amb els elements detectats que l'han de compondre*, garantint l'equitat en l'accés a les intervencions definides al pla per a tots els ciutadans.

Proposta de resolució sobre l'aplicació del programa de prevenció de l'estigma en la salut mental

250-00861/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 45322 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 45322)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

1) *Afavorir* la implementació de programes contra l'estigma de la salut mental a tot Catalunya, *tal com recull el Pla Integral d'atenció a les persones amb trastorn mental i addiccions*.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació

2) *Impulsar el desenvolupament de* programes contra l'estigma de la salut mental en l'àmbit educatiu i en la societat civil, garantint que tots els ciutadans de Catalunya es puguin beneficiar d'aquests programes, independentment del lloc on viuen.

Proposta de resolució sobre el garantiment de l'acompanyament i el suport als supervivents del suïcidi

250-00862/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 45323 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 17.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 45323)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

D'addició

2) Implementar aquests programes *un cop definida la seva estructura, d'acord amb els elements detectats que l'han de compondre*, a totes les regions sanitàries de Catalunya, garantint l'accés equitatiu als mateixos a tots els ciutadans.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació i supressió

3) *Vehicular a través dels dispositius de salut mental de les regions sanitàries per a garantir la implementació d'aquests programes a tots els territoris.*

Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència per a gent gran al barri de la Maternitat i Sant Ramon, del districte de les Corts de Barcelona

250-00913/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 47939 / Admissió a tràmit: Mesa de la CTASF, 21.10.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 47939)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació de refosa dels punts 1 i 2 en un únic punt

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a revisar el conveni de la residència i centre de dia del carrer Benavent del barri de la Maternitat i Sant Ramon, al districte de Les Corts (Barcelona) en el si de la comissió de seguiment d'inversions Generalitat-Ajuntament, amb l'objectiu de reformular i reprioritzar places i equipaments tal i com ja es va acordar.

Proposta de resolució sobre la creació d'un observatori del treball digne

250-00923/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 47905 / Admissió a tràmit: Mesa de la CTASF, 21.10.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 47905)

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya (1)

De modificació

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

– *Continuar estudiant i observant la qualitat i les condicions del treball mitjançant l'Observatori del Treball i Model Productiu, que te la tasca d'analitzar el mercat laboral i model productiu de l'economia catalana, i el Consell de Relacions Laborals, que permet l'anàlisi permanent d'aspectes crítics del mercat laboral de forma conjunta amb els agents socials i econòmics.*

Proposta de resolució sobre la creació de places residencials per a persones amb discapacitat física i el desplegament de la figura de l'assistent personal

250-00932/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 47940 / Admissió a tràmit: Mesa de la CTASF, 21.10.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 47940)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació de refosa els punts 1 i 3 en un únic punt

Estudiar quants recursos són necessaris per a la creació de places Residencials per a persones amb discapacitat física i incloure'ls, si escau, als propers pressupostos de la Generalitat per al 2020.

Proposta de resolució per a combatre la inacció del Govern davant el nombre creixent de ciutadans en situació de pobresa energètica privats del dret d'accés als subministraments bàsics

250-00943/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 47941 / Admissió a tràmit: Mesa de la CTASF, 21.10.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 47941)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

1. Defensar fermament la Llei 24/2015, una Llei fruit d'una Iniciativa Legislativa Popular que va ser aprovada per unanimitat al Parlament de Catalunya, i que és una de les més avançades del món, i crear un espai estable de treball entre totes les institucions catalanes per a elaborar un protocol i un reglament de desplegament de la Llei en què es defineixi la gestió del deute generat per les famílies en situació de vulnerabilitat social i per a garantir que cap ciutadà en situació de vulnerabilitat no és objecte d'un tall dels subministraments, en aplicació de la dita llei.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació

2. Refermar el seu compromís d'evitar qualsevol intent de tall de subministrament a les persones endeutades en situació de vulnerabilitat.

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (3)

D'addició d'un nou punt

2bis. Elaborar una proposta de conveni conjuntament amb les administracions locals i supramunicipals i les entitats representants dels ens locals, que han de signar les companyies subministradores d'energia, amb l'objectiu de combatre la pobresa energètica. S'ha de garantir el subministrament dels serveis bàsics d'electricitat i de gas i que ningú no en queda exclòs per raons econòmiques.

Esmena 4

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (4)

De modificació

3. Establir un protocol marc de gestió de les emergències i situacions en matèria de pobresa energètica que estableixi les responsabilitats de tots els agents i les administracions implicades respecte als procediments que cal seguir per a combatre la pobresa energètica, garantir els subministraments bàsics d'energia i assegurar que ningú queda exclòs per raons econòmiques.

Esmena 5

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (5)

De modificació

4. Reclamar una solució de consens entre les administracions públiques i les empreses subministradores d'energia que estableixi la condonació del deute històric i del que es generi en el futur a les persones o unitats familiars acreditades pels serveis bàsics d'atenció social com a persones vulnerables o en risc d'exclusió residencial, perquè puguin resoldre el sobreendeutament i puguin prosseguir en una situació de subministraments normalitzada i regular d'acord amb la Llei 24/2015.

Esmena 6

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (6)

De modificació de refosa dels punts 5 i 6 en un únic punt

Aprovar el Pla de prevenció i abordatge integral de la vulnerabilitat energètica a Catalunya que, entre d'altres, dissenyi un sistema d'indicadors per a la valoració i coneixement de les dades en matèria de pobresa energètica en coherència al deure d'informació i transparència, així com informar a la ciutadania sobre els drets dels consumidors pel que fa al consum d'energia.

Esmena 7

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (7)

D'addició d'un nou punt

Continuar aplicant totes les vies sancionadores que permet la legislació vigent en matèria de protecció dels consumidors i en matèria de garantia i qualitat del subministrament d'energia, en el cas que les companyies subministradores no atenguin llurs obligacions i, específicament, quan apliquin talls de subministrament indeguts a les llars, no permesos per la Llei 24/2015.

Esmena 8

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (8)

D'addició d'un nou punt

Exigir al Govern de l'estat, l'establiment de mesures encaminades a garantir la competència entre empreses del sector elèctric en benefici dels usuaris, evitant que les empreses del sector elèctric puguin tenir una posició dominant en l'àmbit de la producció, la distribució i la comercialització d'energia.

4. Informació

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.30. Altres procediments davant el Tribunal Constitucional

Procediment relatiu a la Impugnació de disposicions autonòmiques 1741/2019, promoguda pel Govern de l'Estat, contra la Resolució 298/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre la Monarquia

385-00004/12

SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Reg. 48508 / Coneixement: Mesa del Parlament, 15.10.2019

Tribunal Constitucional

El Pleno del Tribunal Constitucional, compuesto por el magistrado don Juan José González Rivas, presidente; la magistrada doña Encarnación Roca Trías; los magistrados don Andrés Ollero Tassara, don Fernando Valdés Dal-Ré, don Santiago Martínez-Vares García, don Juan Antonio Xiol Ríos, don Pedro José González-Trevijano Sánchez, don Antonio Narváez Rodríguez, don Alfredo Montoya Melgar, don Ricardo Enríquez Sancho, don Cándido Conde-Pumpido Tourón y la magistrada doña María Luisa Balaguer Callejón, ha pronunciado

En nombre del Rey

la siguiente

Sentencia

En la impugnación de disposiciones autonómicas (título V de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional) núm. 1741-2019, promovida por el Gobierno de la Nación, en relación con la resolución del Parlamento de Cataluña 298/XII, de 7 de marzo de 2019, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía. Ha comparecido y formulado alegaciones el Parlamento de Cataluña. Ha sido ponente el magistrado don Antonio Narváez Rodríguez.

I. Antecedentes

1. Mediante escrito de 15 de marzo de 2019, registrado en el Tribunal el día 18 inmediato siguiente, el abogado del Estado, al amparo del artículo 161.2 CE y de lo dispuesto en el título V de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional (LOTIC), impugnó, en representación del Gobierno, la resolución 298/XII, de 7 de marzo de 2019, del Parlamento de Cataluña, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía, publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* núm. 282, de 11 de marzo de 2019. De acuerdo con la decisión del Consejo de Ministros, la demanda hizo expresa invocación del artículo 161.2 CE y del segundo inciso del artículo 77 LOTIC, a efectos de que se acordara la suspensión de la disposición recurrida.

Los hechos y fundamentos de Derecho que la demanda expone pueden sintetizarse así:

A) En el origen de la resolución impugnada se encuentra la propuesta de resolución de creación de una comisión de investigación sobre la monarquía, que fue presentada por los grupos parlamentarios de Junts per Catalunya (JxCAT), Republicà (ERC), Catalunya en Comú Podem (CATECP) y el subgrupo parlamentario de la Candidatura d'Unitat Popular-Crida Constituent (CUP-CC). Esta propuesta –cuya traducción en castellano incorpora la demanda– fue admitida a trámite en el Parla-

mento de Cataluña el día 26 de noviembre de 2018 y publicada en el «Butlletí Oficial» de la misma cámara el día 28 siguiente.

Tras el correspondiente debate, el Parlamento autonómico aprobó el día 7 de marzo de 2019 (por 71 votos a favor y 56 en contra) la resolución 298/XII, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía, publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, núm. 282, de 11 de marzo de 2019. El abogado del Estado incorpora a su demanda traducción al castellano de esta resolución, cuya única versión oficial, en catalán, es del siguiente tenor:

«El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 7 de març de 2019, ha debatut el text de la Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre la monarquia (tram. 252-00016/12), presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular-Crida Constituent.

Finalment, d'acord amb l'article 67 del Reglament, ha adoptat la següent Resolució

El Parlament de Catalunya acorda crear la Comissió d'Investigació sobre la Monarquia (CIM), i n'estableix l'objecte i el contingut dels treballs, en els termes següents:

a) La Comissió d'Investigació sobre la Monarquia té per objecte investigar les activitats irregulars o delictives de persones vinculades a la família reial espanyola, incloses les destinades a forçar el trasllat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora del territori de Catalunya.

b) Els continguts bàsics objecte d'investigació de la Comissió són els següents:

Primer. Les actuacions destinades a forçar el trasllat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora de Catalunya durant els *dies* posteriors al referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre de 2017.

Segon. Les estructures de corrupció vinculades a la família reial espanyola i a persones que hi estan o hi han estat relacionades.

Tercer. Els presumptes comptes irregulars de l'anterior cap de l'Estat a Suïssa i altres paradisos fiscals a nom de terceres persones, la provenença d'aquest capital, i les altres activitats irregulars o delictives d'aquestes persones que es puguin derivar de les declaracions de Corinna zu Sayn-Wittgenstein.

c) La Comissió d'Investigació sobre la Monarquia pot incorporar especialistes en un nombre no superior al de diputats que en són membres.

Palau del Parlament, 7 de març de 2019»

En sesión celebrada el día 15 de marzo de 2019, el Consejo de Ministros acordó la impugnación de esta resolución (arts. 161.2 CE y 76 y 77 LOTC), con expresa invocación del artículo 161.2 CE, a efectos de su suspensión, una vez que la comisión permanente del Consejo de Estado emitiera, el día anterior, su dictamen núm. 202/2019, que se adjunta a la demanda, de conformidad con lo dispuesto en el art. 22.6 de la Ley Orgánica 3/1980, de 22 de abril.

La impugnación de la resolución se realiza *in toto*, dado que su contenido guarda –según se dice– una indudable unidad de sentido, visto el propio nombre de la comisión creada.

B) La fundamentación jurídica de la demanda es, en síntesis, la siguiente:

a) Se argumenta, en primer lugar, sobre la admisibilidad de esta impugnación y, en especial, sobre el carácter recurrible de la resolución objeto de la misma. En este sentido, se destaca que el procedimiento al que se acude (art. 161.2 CE y artículos 76 y 77 del título V LOTC) ha sido empleado por el Estado, en ocasiones anteriores, para impugnar acuerdos y resoluciones parlamentarias, citándose, como ejemplos, las demandas que dieron lugar a las SSTC 42/2014, de 25 de marzo, 259/2015, de 2

de diciembre, y 136/2018, de 13 de diciembre, así como la formalizada contra la resolución 92/XII del Parlamento de Cataluña, de 11 de octubre de 2018, sobre la priorización de la agenda social y la recuperación de la convivencia (que ha sido resuelta en sentido estimatorio con posterioridad a la presentación de la demanda de autos por la STC 98/2019, de 17 de julio).

La demanda destaca que, de acuerdo con la doctrina del Tribunal Constitucional, este procedimiento tiene «sustantividad propia», lo que, sin embargo, no ha impedido al mismo Tribunal admitir que, a su través, puedan alegarse, junto a motivos sustantivos, otros de carácter competencial, citándose al efecto las SSTC 32/2015, de 25 de febrero, y 136/2018, de 13 de diciembre.

Acto seguido, el escrito del abogado del Estado recuerda la doctrina constitucional sobre los actos susceptibles de ser sometidos a control por este cauce: (i) tales actos han de ser manifestación de la voluntad de la propia comunidad autónoma, esto es, proceder de órganos capaces de expresar su voluntad; (ii) que constituya, además, expresión de la voluntad institucional de la misma comunidad autónoma, esto es, que no se presente como acto de trámite en el procedimiento de que se trate; y (iii) que se trate de un acto que deba tener, siquiera indiciariamente, capacidad para producir efectos jurídicos (ATC 135/2004 y SSTC 42/2014 y 259/2015).

Se observa, a continuación, que el Tribunal Constitucional ya ha tenido ocasión de pronunciarse en relación a si el acto de creación de una comisión parlamentaria es susceptible de ser sometido a control constitucional (ATC 141/2016, de 19 de julio, dictado en incidente de ejecución). El Tribunal, señala el abogado del Estado, ha fijado con claridad el carácter impugnabile del acto de creación de una comisión parlamentaria, al tratarse de un acto parlamentario que, sin perjuicio de su marcado carácter político, tiene también una indudable naturaleza jurídica, pues la creación de una comisión de investigación es en sí misma manifestación de un efecto jurídico y pone fin a un procedimiento parlamentario, constituyendo una manifestación acabada de la voluntad de la Cámara (órgano capaz de expresar la voluntad institucional de la comunidad autónoma) con independencia de los trabajos de esa comisión. En aplicación de esta doctrina, entiende el escrito del abogado del Estado que también la resolución 298/XII, que ahora se impugna, es susceptible de ser sometida a control de constitucionalidad, pues ha sido dictada por el Parlamento de Cataluña, órgano que representa al pueblo de Cataluña (art. 55.1 del Estatuto de Autonomía de Cataluña: EAC en lo sucesivo), en el ejercicio de una función estatutariamente conferida (art. 59.6 EAC, referido a la organización del Parlamento), función que se encuentra en este caso directamente vinculada con la de control de la acción política y de gobierno (art. 55.2 EAC).

La resolución impugnada –se añade– constituye un acto perfecto o definitivo, pues es una decisión adoptada por el Parlamento, tras debate y votación, de modo que se presenta como manifestación institucional de su voluntad acabada, porque ha puesto fin al procedimiento de aprobación de aquella por parte del Pleno del Parlamento; y, por último, tiene naturaleza jurídica, con producción de efectos de ese carácter, no solo un alcance político. Se invoca en la demanda, en cuanto a esto último, la STC 90/1985, de 22 de julio, FJ 2.

Todos los apartados de la resolución –se concluye– son susceptibles de producir efectos jurídicos y no meramente políticos, dado que la comisión producirá inmediatos efectos del primer tipo con la participación de expertos y los llamamientos para comparecencia a personas cuyo testimonio se vincule a su objeto. Todos los apartados –se reitera– guardan una indudable unidad de sentido, pues persiguen el mismo fin: se trata de una comisión de investigación sobre la monarquía. La resolución que la ha creado encaja perfectamente, en definitiva, en este cauce procesal.

b) La demanda sostiene que la resolución impugnada –toda ella– está, en primer lugar, incurso en vicios competenciales determinantes de su inconstitucionalidad, lo

que se argumenta tras citar el art. 67.1 del Reglamento del Parlamento de Cataluña (RPC en lo que sigue), de conformidad con el cual el acuerdo de creación de una comisión de investigación debe delimitar su objetivo y alcance, así como los contenidos básicos del plan de trabajo, y luego de referirse, en relación con ello, a los apartados «a» y «b» de la misma resolución, antes transcrita.

Desde la perspectiva de las funciones atribuidas a un parlamento autonómico para el control e impulso de la acción de gobierno y la exigencia de responsabilidad política, la constitución de una comisión de investigación «sobre las actividades irregulares o delictivas de personas vinculadas a la familia real, incluidas las destinadas a forzar el traslado del domicilio social de bancos, grandes empresas y multinacionales fuera del territorio de Cataluña» queda fuera de tales funciones, por tratarse la Jefatura del Estado de una institución que se sitúa al margen del sistema institucional propio autonómico, quedando, en suma, fuera del ámbito de actuación parlamentaria de su investigación. El Parlamento de Cataluña, según el Estatuto de Autonomía de Cataluña, queda delimitado en el ámbito propio de sus funciones por un doble plano: territorial (arts. 9 y 14.1 EAC) y material, puesto que, de acuerdo, con el art. 55.2 EAC «el Parlamento ejerce la potestad legislativa, aprueba los presupuestos de la Generalitat y controla e impulsa la acción política y de gobierno», siendo «la sede donde se expresa preferentemente el pluralismo y se hace público el debate político». Parece razonable sostener, por ello, que el Parlamento controla e impulsa la acción política y de gobierno en el ámbito de las funciones y tareas que le encomienda el ordenamiento jurídico y en relación con las instituciones propias o sistema institucional de la Comunidad Autónoma de Cataluña (apartados primero, segundo y tercero del artículo 2 EAC), lo que se apreciaría con nitidez ante la regulación que, sobre la función de control e impulso político, se contiene en el Reglamento del Parlamento de Cataluña (capítulo III del título IV: arts. 149 a 173). Las funciones que ejerce la Cámara autonómica sobre los distintos órganos que se incardinan en el sistema institucional de la Generalitat afectan –se añade– a una pluralidad de supuestos, que pueden sistematizarse en dos ámbitos, el relativo al control de la acción de gobierno (investidura del presidente de la Generalitat, exigencia de responsabilidad política a través de la moción de censura y la cuestión de confianza, debates generales y, entre otros instrumentos que la demanda cita, preguntas, mociones derivadas de interpelaciones y propuestas de resolución) y el atinente a las instituciones de relevancia estatutaria y otras instituciones (relaciones del Parlamento con el Síndic de Greuges, con la sindicatura de cuentas, con el sector audiovisual y los medios públicos de comunicación y, en fin, con corporaciones, entidades y asociaciones). Desde una perspectiva subjetiva, existe un límite material en el Reglamento del Parlamento de Cataluña, pues solo puede ejercerse el control de la acción de gobierno con relación a la actividad desarrollada por el propio presidente de la Generalitat, por su Gobierno, por los departamentos en que pueda estructurarse y a la realizada por las distintas instituciones autonómicas.

Según el abogado del Estado, esta actividad de control del aparato institucional autonómico se complementa con la posibilidad de crear comisiones parlamentarias de investigación y así el art. 59.6 EAC prevé que «el Parlamento puede crear comisiones de investigación sobre cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés de la Generalitat», añadiendo que «las personas requeridas por las comisiones de investigación deben comparecer obligatoriamente ante las mismas, de acuerdo con el procedimiento y las garantías establecidas por el Reglamento del Parlamento» y que deben «regularse por ley las sanciones por el incumplimiento de esta obligación». Por su parte, el art. 67.1 RPC prevé que el pleno, a propuesta de dos grupos parlamentarios, de la quinta parte de sus miembros, de la mesa –oída la junta de portavoces– o del Gobierno «puede acordar la creación de una comisión de investigación sobre cualquier asunto de interés público que sea de la competencia de la Generalitat» y que el acuerdo de creación «debe delimitar su objetivo y alcance, así

como los contenidos básicos del plan de trabajo». Esta regla general, que supone exigir que el objeto no se refiera solo a cualquier asunto de interés público, sino a que sea, además, competencia de la Generalitat, se corrobora, por ejemplo, en el art. 68.1 a) RPC, que, al regular las comparecencias de testigos ante estas comisiones, señala que se rigen, entre otras, por la norma de que «la comparecencia únicamente puede requerirse con relación a cuestiones que son competencia de la Generalitat».

En el parecer del abogado del Estado, no cabe duda alguna de que la cláusula «cualquier asunto de interés público», que aparece recogida en el Estatuto de Autonomía de Cataluña y en el Reglamento del Parlamento de Cataluña, contiene un límite material que viene dado por el ámbito de competencias asumidas por la comunidad autónoma, límite, asimismo, advertido por la mejor doctrina científica.

Pues bien, la resolución impugnada incurre en extralimitación competencial, dado que el objeto de la misma (en los términos de su letra «a») queda al margen del ámbito competencial de la comunidad autónoma. Del objeto de la comisión de investigación se deduce que el propósito de la misma es investigar fundamentalmente, tanto las actividades de S.M. el rey Felipe VI, como las del rey emérito, pues la familia real a la que la resolución se refiere se encuentra actualmente conformada por seis miembros (Real Decreto 1368/1987, de 6 de noviembre, afectado por la Ley Orgánica 3/2014, de 18 de junio, y Real Decreto 470/2014) e, indudablemente, y de acuerdo con la justificación que los grupos proponentes realizaron en el debate celebrado en el Parlamento catalán el día 7 de marzo de 2019, es la actividad de S.M. el rey y la del rey emérito las que constituyen el objeto de la comisión.

Desde la perspectiva de las funciones atribuidas a un parlamento autonómico en orden al control e impulso de la acción de gobierno, el sometimiento a una comisión de investigación de la actuación de la jefatura del Estado queda fuera de aquellas funciones, por tratarse de una institución del Estado, que se encuentra al margen del sistema institucional autonómico. Ello supone que la resolución impugnada vulnera directamente los arts. 59.6 EAC y 67.1 RPC.

c) La demanda aduce también motivos de inconstitucionalidad de carácter sustantivo.

Se habría infringido, en primer lugar, el artículo 117.3 CE, en punto a la reserva jurisdiccional que corresponde constitucionalmente y de modo exclusivo a juzgados y tribunales. Tras citar determinados pasajes de la STC 85/2018, de 19 de julio, FFJJ 5 y 6, se afirma la imposibilidad de que las comisiones de investigación ejerzan la función jurisdiccional, de conformidad con lo sentado en el ATC 664/1984, FJ 1, y en las SSTC 46/2001, de 15 de febrero, FJ 2; 39/2008, de 10 de marzo, FJ 7, y 133/2018, de 13 de diciembre, FJ 8 a). Según refiere la demanda, el corolario de esta doctrina constitucional es evidente: al parlamento, en el ejercicio de su actividad investigadora, no le corresponde calificar jurídicamente los hechos investigados, ni llevar a cabo imputaciones o determinaciones personales sobre la autoría de comportamientos ilícitos. Sin embargo, el acuerdo de creación de esta comisión, con carácter previo a la celebración de sus sesiones, califica jurídicamente eventuales actos o conductas punibles («actividades irregulares o delictivas») y, asimismo, procede a su atribución o imputación individualizada a los sujetos a los que pudiera alcanzar la investigación, en este caso el jefe del Estado, S.M. el rey Felipe VI, y al anterior jefe del Estado, S.M. el rey emérito. Esta última conclusión se obtiene con nitidez de la lectura conjunta del acuerdo de constitución de la comisión («personas vinculadas a la familia real»), de las intervenciones de diferentes parlamentarios en el debate previo (en las que se alude expresamente a la actividad del jefe del Estado) y de los contenidos básicos de la comisión (que se refieren en su apartado «c» a actuaciones del anterior jefe del Estado). Por tanto, el objeto de la comisión de investigación, tal y como se encuentra enunciado, determina la inconstitucionalidad de su creación.

Se habría conculcado, asimismo, lo dispuesto en el art. 56.3 CE, de conformidad con el cual «la persona del Rey es inviolable y no está sujeta a responsabilidad», añadiendo el precepto que «[s]us actos estarán siempre refrendados en la forma que establece el artículo 64, careciendo de validez sin dicho refrendo, salvo lo dispuesto en el artículo 65.2». El refrendo supone, de acuerdo con el art. 64.2 CE, «la asunción de la responsabilidad de los actos del Rey por las personas que los refrenden» (se cita al respecto la STC 5/1987, de 27 de enero). Tanto la inviolabilidad como la no sujeción a responsabilidad del jefe del Estado –se añade– son prerrogativas plenamente compatibles con el Estado de Derecho, pues los actos del rey como jefe del Estado han de encontrarse siempre explícita o implícitamente refrendados, siendo responsables, tanto política como jurídicamente, «las personas que los refrenden». No cabe, sin embargo, en nuestro Estado constitucional el sometimiento a control político, a través de una comisión de investigación, de la persona del rey, pues en la medida en que constitucionalmente todos sus actos como jefe del Estado han de estar refrendados, el responsable de los mismos será, en todo caso, el órgano refrendante. Ello no significa la exclusión de la crítica política a la propia jefatura del Estado por parte de los ciudadanos o de los representantes políticos, pues cabe recordar el amplio margen que la doctrina del Tribunal Europeo de Derechos Humanos ha venido dando a la libertad de expresión, pero sí supone la exclusión de una comisión de investigación por parte de un parlamento autonómico con la finalidad de realizar directamente un control político, y menos aún, un control jurisdiccional, sobre la actuación del jefe del Estado. Tanto la prerrogativa de la no sujeción a responsabilidad, como la de la inviolabilidad, son absolutas y abarcan también la actuación privada o personal, comprenden todo el tiempo en que se ejerce la jefatura del Estado y tienen efectos jurídicos permanentes, de modo que tales prerrogativas, no solo se extienden a los actos de S.M. el rey, sino también a aquellos actos de S.M. el rey emérito que se proponen como objeto de la comisión de investigación. Se transcribe al respecto un pasaje del dictamen del Consejo de Estado, previo a la presente impugnación.

d) Seguidamente, el escrito del abogado del Estado hace aplicación de la doctrina expuesta a cada uno de los apartados impugnados: (i) El propio título de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía incurre en extralimitación de la competencia del Parlamento de Cataluña, por la inviolabilidad de S.M. el rey Felipe VI y S.M. el rey emérito y su carácter de no responsable; (ii) el apartado «a» añade a lo anterior la investigación sobre delitos y actividades irregulares, lo que incluye las alegadas, y en ningún caso acreditadas mínimamente, actividades delictivas, que no pueden ser investigadas por una comisión parlamentaria; (iii) en cuanto al apartado «b», respecto de su punto primero –cuya alegación carece de fundamento alguno– cabe reiterar lo expuesto sobre la incompetencia del Parlamento para exigir responsabilidad a S.M. el rey y la falta de competencia de la comisión para investigar delitos; respecto de su punto segundo, lo ya dicho sobre la falta de competencia y la incompatibilidad con la reserva jurisdiccional penal para investigar delitos y, en fin, respecto del punto tercero –cuya veracidad no se fundamenta–, además de lo ya afirmado, debe reiterarse que una comisión de investigación no puede investigar delitos, máxime sobre el rey emérito que tiene, en virtud de la ley orgánica antes mencionada, aforamiento ante el Tribunal Supremo por las actuaciones posteriores al ejercicio de la jefatura del Estado y la inviolabilidad y la exención de responsabilidad por hechos cometidos antes de su abdicación. El análisis de cada uno de estos apartados confirma lo ya expresado, que la resolución tiene una unidad de sentido y debe ser anulada en su totalidad.

El escrito de impugnación finaliza con la súplica de que sea declarada la inconstitucionalidad y nulidad de la resolución impugnada.

En otrosí se solicitó, con cita del artículo 161.2 CE y del segundo inciso del artículo 77 LOTC, que se acordase la suspensión de la resolución recurrida.

2. Por providencia de 26 de marzo de 2019, acordó el Pleno del Tribunal, a propuesta de la Sección Cuarta, admitir a trámite la presente impugnación de disposiciones autonómicas (título V LOTC) de la resolución 298/XII, de 7 de marzo de 2019, del Parlamento de Cataluña, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía; dar traslado de la demanda y documentos presentados a la cámara catalana, por conducto de su presidente, al objeto de que, en el plazo de veinte días, y por medio de la representación procesal que determina el art. 82.2 LOTC, aportase cuantos documentos y alegaciones considerase convenientes; tener por invocado por el Gobierno el art. 161.2 CE, lo que, a su tenor, y conforme dispone el art. 77 LOTC, produce la suspensión de la resolución impugnada desde el día 18 de marzo de 2019, fecha de interposición de la impugnación, lo que debía comunicarse al presidente del Parlamento de Cataluña y, en fin, publicar la incoación de la impugnación en el *Boletín Oficial del Estado* y en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

3. Mediante escrito de 25 de abril de 2019, registrado en el Tribunal el día 26 inmediato siguiente, presentó alegaciones el letrado del Parlamento de Cataluña, en representación y defensa de la Cámara y en cumplimiento del acuerdo de su Mesa del día 2 del mismo mes. Lo alegado puede ser resumido en los términos siguientes:

a) Tras referirse a lo argumentado y pedido en la demanda y, luego de transcribir el texto de la resolución impugnada en su versión original en lengua catalana, se sostiene que, de una interpretación sistemática del ordenamiento jurídico, se deriva la competencia del Parlamento para crear comisiones de investigación sobre cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés para la Generalitat.

Señala, al respecto, que el art. 59.6 EAC dispone que el Parlamento puede crear comisiones de investigación sobre «cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés de la Generalitat», lo que supone optar por la misma conceptualización que la Constitución utiliza para definir el objeto de las comisiones de investigación del Congreso de los Diputados, del Senado, o de ambas cámaras conjuntamente (art. 76.1 CE). Por su parte, el art. 67 RPC añade, de forma complementaria, el concepto de competencia: «El Pleno del Parlamento, a propuesta de dos grupos parlamentarios, de la quinta parte de los miembros del Parlamento, de la Mesa del Parlamento, una vez escuchada la Junta de Portavoces, o del Gobierno, puede acordar la creación de una comisión de investigación sobre cualquier asunto de interés público que sea competencia de la Generalitat». El Tribunal Constitucional ha definido que los reglamentos parlamentarios son «normas primarias incardinadas a la Constitución con valor de ley pero desprovistas de fuerza de ley que cumplen la función de ordenación interna de la vida de las cámaras (STC 119/1990)» y, a partir de ello, a la vista del ordenamiento en su conjunto, «parece claro que los reglamentos parlamentarios están sometidos a la Constitución y, en el caso de los parlamentos autonómicos, a lo que disponen los respectivos estatutos de autonomía (STC 179/1989)», lo que se hace además evidente, según refiere, en el art. 27.2 d) LOTC, que permite su impugnación en recurso de inconstitucionalidad (SSTC 118/1988 y 101/2008).

Por ello, se defiende una interpretación sistemática del art. 67 RPC, a la luz del art. 59.6 EAC, que permite fundamentar que la potestad de creación de una comisión de investigación por el Parlamento se proyecta sobre asuntos de relevancia pública que sean de interés para la comunidad autónoma, más allá de la noción estricta de competencia. La necesidad de esta interpretación sistemática se pone en evidencia en el hecho de que el Estatuto de Autonomía de Cataluña, como también otras leyes ordinarias o de desarrollo básico del mismo, regula aspectos relativos al Parlamento de Cataluña, como, por ejemplo, su organización o funcionamiento.

A continuación, el escrito del letrado del Parlamento se refiere a los conceptos de «competencia» e «interés», señalando –en síntesis– lo siguiente: (i) que estos conceptos se recogen, tanto en la Constitución como en el Estatuto de Autonomía de

Cataluña, habiendo sido objeto de debate doctrinal y de interpretación por el Tribunal Constitucional; (ii) que el Estatuto de Autonomía de Cataluña establece, en su título IV, una tipología de competencias y que la noción de «interés» es utilizada en diferentes preceptos, lo que no habría sido objetado por el Tribunal en su pronunciamiento sobre el propio estatuto (STC 31/2010, de 28 de junio), señalándose, asimismo, que el Estatuto de Autonomía de Cataluña prevé una serie de mecanismos de participación (hasta ochenta y nueve) en el ejercicio de competencias estatales; (iii) que la noción de afectación al «interés» general o esencial de una entidad infraestatal existe también en el Derecho comparado y que, en el caso del Estado español, se ha argumentado doctrinalmente que el recurso a este concepto permitiría extender la participación autonómica en el ejercicio de determinadas competencias, toda vez que son escasas las que lo son de modo exclusivo por parte de las comunidades autónomas y las limitaciones derivadas de la legislación básica y de las competencias horizontales sobre las competencias compartidas; y, (iv) que este Tribunal ha reconocido la virtualidad jurídica del concepto de «intereses» para fundamentar la actuación de las comunidades autónomas, habiendo admitido que su autonomía se encuentra vinculada a la gestión de sus «respectivos intereses» y que estos no pueden ser ajenos al interés general del Estado (SSTC 25/1981 y 31/2010, FFJJ 65 y 119 de esta última).

En el caso objeto de recurso, el letrado del Parlamento sostiene que sería incontestable que la investigación de hechos y datos que afectan a personas vinculadas o relacionadas con la monarquía, a partir de los cuales sería posible fundamentar un juicio de valor político, es de interés para la Comunidad Autónoma de Cataluña. Su Parlamento se ha pronunciado afirmativamente sobre dicho interés, facultad que ha sido reconocida por el Tribunal Constitucional a las instituciones de autogobierno de las comunidades autónomas (STC 78/2006, de 13 de marzo).

Por todo ello, no existe extralimitación constitucional en la potestad del Parlamento relativa a la creación de una comisión de investigación sobre datos y hechos que afecten a personas vinculadas o relacionadas con la monarquía.

b) Se alega, acto seguido, que la precitada comisión de investigación es un instrumento parlamentario al servicio de la información de la Cámara, desvinculado de la función de impulso y control de la acción de gobierno.

Desde una perspectiva general, las comisiones de investigación no están necesariamente vinculadas a ninguna función específica de las cámaras, sino que constituyen un vehículo al servicio de la información de las mismas sobre cualquier asunto de interés público. Son, pues, instrumentos polivalentes, como acredita la práctica parlamentaria, en la que estas comisiones se utilizan para finalidades muy diversas. Esta interpretación finalista se vería reafirmada, en segundo lugar, por una interpretación sistemática de los preceptos relativos a las comisiones de investigación que se contienen en la Constitución, en el Estatuto de Autonomía de Cataluña y en los reglamentos de las Cortes y del Parlamento. Así, si el constituyente hubiera querido configurar las comisiones de investigación, exclusivamente como un instrumento de control del Gobierno, las habría ubicado en el título V CE, no, como hizo, en el capítulo I del título III. Asimismo, el Reglamento del Congreso de los Diputados (art. 52) regula las comisiones de investigación en el capítulo tercero del título III y no en los títulos VIII-XI, relativos a los procedimientos parlamentarios de impulso y control sobre el Gobierno y otro tanto cabe decir del Reglamento del Senado (arts. 59 y 60). De la misma forma, el Estatuto de Autonomía de Cataluña prevé las comisiones de investigación en la regulación general del Parlamento, bajo el título «organización y funcionamiento» (art. 59), y el Reglamento del Parlamento de Cataluña, siguiendo la sistemática de los del Congreso y el Senado, recoge estas comisiones (arts. 67 y 68) en lo relativo a la organización del Parlamento, no en el capítulo III del título IV, referido al impulso y control de la acción política y de gobierno.

La tesis del recurrente no puede ser acogida porque –en tercer lugar– no hay relación alguna entre el objeto de la comisión de investigación (ciertos hechos y datos sobre personas vinculadas o relacionadas con la monarquía) y la función de impulso y control del Gobierno. El objeto de la comisión no es la monarquía como institución, sino, según se dice expresamente en el texto de la resolución, «actividades irregulares o delictivas de personas vinculadas a la familia real española» o «estructuras de corrupción vinculadas a la familia real». Se trata de investigar unos hechos y datos que se definen como de interés público para la Generalitat y que han sido puestos en evidencia a través de procedimientos judiciales, en unos casos, y a través de los medios de comunicación, en otros. Además, el hecho de que el Reglamento del Parlamento de Cataluña disponga que estas comisiones pueden acordar la comparecencia de expertos prueba que son un instrumento al servicio de la información de la cámara y en este sentido la resolución impugnada establece que la comisión puede incorporar especialistas.

c) Se aduce, a continuación, que la actividad de las comisiones parlamentarias de investigación no supone ejercicio de funciones jurisdiccionales.

Tras citar determinado pasaje de la STC 46/2001, de 15 de febrero, se señala que, más allá del deber de colaboración y lealtad institucionales (SSTC 18/1982 y 80/1985), la labor investigadora de estas comisiones es de naturaleza política y que, en modo alguno, puede ser reputada o calificada de jurisdiccional (ATC 664/1984), pues la potestad de declarar la existencia de hechos constitutivos de delitos y de determinar su autoría corresponde, en exclusiva, a los jueces y tribunales en el ejercicio de la función jurisdiccional (STC 85/2018) y, a través de la institución del proceso, en el respeto al conjunto de derechos y garantías constitucionales. El resultado de la investigación parlamentaria es una valoración que se realiza con arreglo a criterios políticos o de oportunidad, sin efectos jurídicos (SSTC 46/2001 y 39/2008). Sus propuestas o recomendaciones no son vinculantes para los tribunales, ni afectan a las resoluciones judiciales (ATC 664/1984). La actividad de una comisión de investigación –se añade– no se somete a los principios y normas que regulan la actividad jurisdiccional, sino que es fruto de un debate político fundamentado en el pluralismo ideológico. La previsión expresa del art. 76.1 CE (conforme al cual, si en el curso de la investigación se advierten indicios o sospechas de conductas delictivas, se podrán poner los mismos en conocimiento del Ministerio Fiscal) evidencia, meridianamente, la naturaleza no jurisdiccional de las comisiones de investigación.

En el recurso se alega que el objeto de esta comisión excede de la función investigadora del Parlamento, en tanto que el acuerdo de creación calificaría jurídicamente eventuales actos o conductas punibles y también procede a la imputación o atribución individualizada al jefe del Estado, S.M. el rey Felipe VI, al anterior jefe del Estado, S.M. el rey emérito, y a personas vinculadas a la familia real. Esta representación entiende que esto supone utilizar de forma inadecuada unos términos jurídicos propios de la función jurisdiccional, tales como «conducta punible» o «atribución» para referirse al contenido de la resolución impugnada. El contenido básico objeto de investigación de la comisión se refiere expresamente a «las actuaciones destinadas a forzar el traslado del domicilio social de bancos, grandes empresas y multinacionales fuera de Cataluña», «estructuras de corrupción vinculadas a la familia real española» y «supuestas cuentas irregulares del anterior Jefe de Estado en Suiza y en otros paraísos fiscales a nombre de terceras personas» u «otras actividades irregulares o delictivas de estas personas», sin mencionar, de forma individualizada, a ninguna persona en particular.

Los datos y hechos que se mencionan (puestos en evidencia por procedimientos judiciales y a través de medios de comunicación) no suponen una calificación jurídica ni una atribución de responsabilidades a ninguna persona en concreto, que, en ningún caso, una institución parlamentaria está facultada para realizar. La finalidad

de la comisión es la de servir de instrumento para el estudio e investigación de los hechos mencionados, que el Parlamento define como de interés público de la Generalitat. Por las mismas razones, las prerrogativas constitucionales de la jefatura del Estado (consideradas doctrinalmente como anacrónicas, si se comparan con otros ordenamientos) no tienen una proyección necesaria en el ámbito del debate parlamentario. De lo contrario, existirían ámbitos materiales ajenos al debate político, lo que no sería propio de un Estado democrático de Derecho. La Constitución no hace al rey inmune a la crítica (ATC 213/2006, de 3 de julio, FJ 6), más aún cuando se trata de actos que no se derivan de su función constitucional ni deben ser refrendados. Es, además, destacable que los miembros de la familia real no están sujetos a la cláusula de inviolabilidad y no responsabilidad (art. 56.3 CE). En todo caso, la compatibilidad de dicho artículo con los principios, valores y derechos propios del Estado de Derecho y con el sometimiento a la ley de todos los poderes públicos y ciudadanos (art. 9.1 CE) exigiría no excluir persona alguna de una investigación parlamentaria con el fin de propiciar el debate político en sede parlamentaria.

Se niega, por ello, que hayan sido vulnerados los arts. 117.3 y 56.3 CE.

d) El Parlamento es la sede donde se expresa el pluralismo y se hace público el debate político (art. 55 EAC), lo que entronca con uno de los valores superiores del ordenamiento jurídico del Estado español y con un requisito del Estado democrático de Derecho: el pluralismo político (art. 1.1 CE y ATC 12/1982, de 31 de marzo). El Tribunal Constitucional ha reconocido que la Constitución ampara el derecho de defender cualquier proyecto político, incluso no coincidente con las disposiciones constitucionales actualmente vigentes, si se formula con respeto a los principios democráticos y a los derechos fundamentales y que el simple enunciado de una proposición contraria a la Constitución no constituye objeto de enjuiciamiento por el Tribunal (ATC 135/2004). El ordenamiento constitucional no responde a un modelo de «democracia militante» (SSTC 48/2003, de 12 de marzo, y 235/2007, de 7 de noviembre). Por ello, de la Constitución no deberían derivarse prohibiciones o límites al debate político, especialmente si se producen en sede parlamentaria. El debate político, como instrumento esencial del parlamentarismo, está inexorablemente ligado al pluralismo político, como valor superior del ordenamiento y al derecho a la libertad de expresión (se cita, en cuanto a esta última libertad, determinado pasaje de las SSTC 235/2007, FJ 4, y 79/2014, FJ 6). Se hace mención, asimismo, de la jurisprudencia al respecto del Tribunal Europeo de Derechos Humanos, jurisprudencia que –se observa– entronca con la del Tribunal Supremo de los Estados Unidos. Toda esta jurisprudencia pone de manifiesto hasta qué punto es consustancial a los valores de una sociedad democrática el debate político, en especial en el ámbito parlamentario. Del carácter estructural para esa sociedad democrática del valor del pluralismo político y de su plasmación, a través del debate político en sede parlamentaria, se deriva, por lógica jurídica, que la creación de una comisión de investigación para indagar sobre unos hechos y datos que se han constatado en sentencias judiciales y se han planteado en medios de comunicación, como serían las sentencias e informaciones relativas a personas vinculadas o relacionadas con la monarquía, con la finalidad de poder llegar a una valoración con arreglo a criterios políticos de los hechos investigados, no es contraria a nuestro ordenamiento jurídico.

Se defiende, pues, que la creación de la comisión controvertida no supone una extralimitación de las facultades del Parlamento de Cataluña, en tanto que dicha creación entronca con una de las funciones esenciales del parlamentarismo; se enmarca en la jurisprudencia del Tribunal Constitucional y del Tribunal Europeo de Derechos Humanos y encuentra su fundamento último en un valor esencial del ordenamiento jurídico del Estado español: el pluralismo en una sociedad democrática.

Se concluye con la solicitud de que sea dictada una sentencia que declare la plena constitucionalidad de la resolución impugnada.

En otrosí se ha solicitado el levantamiento inmediato de la suspensión de la resolución impugnada.

4. Por diligencia de ordenación de la Secretaría de justicia del Pleno, de 26 de abril de 2019, se acordó incorporar a los autos el anterior escrito de alegaciones del letrado del Parlamento de Cataluña, en representación de dicha cámara y oír al abogado del Estado para que, en el plazo de cinco días, expusiera lo que estimare procedente respecto de la solicitud formulada por otrosí en aquellas alegaciones en orden al levantamiento de la suspensión de la resolución impugnada.

5. Mediante escrito de 9 de mayo de 2019, que tuvo entrada en el Tribunal en la misma fecha, el abogado del Estado evacuó el traslado anterior, interesando el mantenimiento de la suspensión.

6. Por ATC 72/2019, de 2 de julio, el Pleno del Tribunal acordó mantener la suspensión de la resolución impugnada.

7. Por providencia de 1 de octubre de 2019, se señaló para deliberación y votación de la presente sentencia el día 2 del mismo mes y año.

II. Fundamentos jurídicos

1. Contenido de la resolución impugnada y pretensiones de las partes

Es objeto de la presente impugnación (título V de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional: LOTC) la resolución 298/XII, de 7 de marzo, del Parlamento de Cataluña, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía. El único texto oficial, en lengua catalana, de dicha resolución ha quedado transcrito en los antecedentes de la presente sentencia [apartado 1 A)], si bien la demanda de la Abogacía del Estado ha incorporado una versión del texto traducida al castellano, que no ha sido objeto de reparo alguno por parte de la representación procesal del Parlamento de Cataluña. Es la que, a continuación, se detalla, a los exclusivos efectos de resolver esta impugnación:

«El Pleno del Parlamento, en la sesión celebrada el 7 de marzo de 2019, ha debatido el texto de la Propuesta de resolución de creación de una comisión de investigación sobre la monarquía (tram. 252-00016/12), presentada por el Grupo Parlamentario Junts per Catalunya, el Grupo Parlamentario Republicano, el Grupo Parlamentario Catalunya en Comú Podem y el Subgrupo Parlamentario de la Candidatura de Unitat Popular-Crida Constituent.

Finalmente, de acuerdo con el artículo 67 del Reglamento, ha adoptado la siguiente Resolución

El Parlamento de Cataluña acuerda crear la Comisión de Investigación sobre la Monarquía (CIM), y establece el objeto y contenido de los trabajos, en los siguientes términos:

a) La Comisión de Investigación sobre la Monarquía tiene por objeto investigar las actividades irregulares o delictivas de personas vinculadas a la familia real española, incluidas las destinadas a forzar el traslado del domicilio social de bancos, grandes empresas y multinacionales fuera del territorio de Cataluña.

b) Los contenidos básicos de investigación de la Comisión son los siguientes:

Primero. Las actuaciones destinadas a forzar el traslado del domicilio social de bancos, grandes empresas y multinacionales fuera de Cataluña durante los días posteriores al referéndum de autodeterminación del 1 de octubre de 2017.

Segundo. Las estructuras de corrupción vinculadas a la familia real española y a personas que están o han estado relacionadas.

Tercero. Las supuestas cuentas irregulares del anterior Jefe del Estado en Suiza y otros paraísos fiscales a nombre de terceras personas, la procedencia de este capital

y otras actividades irregulares o delictivas de estas personas que puedan derivarse de las declaraciones de Corinna zu Sayn-Wittgenstein.

La Comisión de Investigación sobre la Monarquía puede incorporar especialistas en un número no superior al de diputados que son miembros.

Palau del Parlament, 7 de marzo de 2019».

En los antecedentes han quedado expuestos con detalle, tanto los argumentos por los que la demanda aduce la inconstitucionalidad de esta resolución como los de signo contrario mediante los que la representación del Parlamento de Cataluña razona su validez, de modo que basta ahora con remitirnos a aquella exposición y con recordar, sintéticamente, lo esencial de unas tesis y otras.

Para la Abogacía del Estado, este acto parlamentario sería inconstitucional en su conjunto por guardar «unidad de sentido», al haberse incurrido, al adoptarlo, en un vicio de incompetencia y en otros dos más de carácter sustantivo. Se fundamenta el primero de estos reproches en que no podría el Parlamento de Cataluña constituir una comisión cuyo objeto fuera investigar actuaciones de la jefatura del Estado (del actual rey de España y del anterior, precisa la demanda), pues el control que, por esta vía, puede llevar a cabo la asamblea autonómica lo sería solo sobre el Gobierno de la Generalitat o sobre otras instituciones de la misma. A tal efecto, la demanda cita en particular el art. 67.1 del Reglamento de la propia cámara (RPC, en lo que sigue), de conformidad con el cual el pleno puede crear una comisión de investigación «sobre cualquier asunto de interés público que sea competencia de la Generalitat», condición, esta última, que aquí no concurriría y que habría de entenderse asimismo implícita –viene a decirse– en el art. 59.6 del Estatuto de Autonomía de Cataluña (EAC, en lo sucesivo), que se refiere, a este propósito, a «cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés de la Generalitat». Como reproches sustantivos, la demanda sostiene, con cita del art. 117.3 CE, que esta resolución habría desconocido o invadido la reserva jurisdiccional que la Constitución allí establece, pues no podrían, ni el Parlamento ni sus comisiones de investigación, como aquí se habría hecho o pretendido, calificar conductas como delictivas y atribuírselas a personas determinadas a través de una actividad de control político que –se concluye, ya como última censura– conculcaría, asimismo, lo dispuesto en el art. 56.3 CE, en orden a la inviolabilidad y a la irresponsabilidad regias.

Unas y otras tachas de inconstitucionalidad han sido, como también se expuso, contradichas en las alegaciones suscritas por el letrado del Parlamento de Cataluña. Aboga esta representación, en primer lugar, por una «interpretación sistemática» de los antes citados arts. 67.1 RPC y 59.6 EAC, entendimiento según el cual la investigación controvertida no quedaría acotada por la «noción estricta de competencia», sino, más bien, por el concepto más amplio de «interés» de la Generalitat. Argumenta, asimismo, que la comisión constituida mediante esta resolución no habría de ejercer funciones como las de impulso al Gobierno o control del mismo, ni tampoco un control jurisdiccional, sino que sería, más bien, un instrumento al servicio de la información de la Cámara sobre unos hechos y datos que se definen como de interés público para la Generalitat y que «han sido puestos en evidencia a través de procedimientos judiciales, en unos casos, y a través de los medios de comunicación, en otros». Y sostiene, en fin, que las mentadas prerrogativas regias (inviolabilidad e irresponsabilidad) no tienen «proyección necesaria» en el ámbito parlamentario, ya que, de lo contrario, existirían ámbitos ajenos al debate político, lo que no sería propio de un Estado democrático de Derecho, ni se acomodaría al pluralismo y a la libertad de expresión, siendo siempre posible la defensa de cualquier proyecto político, incluso no coincidente con la Constitución, que no ha establecido –se puntualiza– una «democracia militante».

Así queda trabada, en suma, la controversia constitucional entre las partes.

2. Delimitación del objeto de este procedimiento

Antes de abordar las cuestiones controvertidas que someten las partes al enjuiciamiento de este Tribunal, es necesario hacer unas consideraciones preliminares, tanto de orden procesal, como atinentes, sobre todo, a la mejor y más clara determinación del objeto de este procedimiento constitucional.

A) Consideraciones de orden procesal

No se ha suscitado por las partes ninguna controversia sobre la procedencia de enjuiciar la demanda presentada a través del cauce establecido en el título V de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional: LOTC (arts. 76 y 77), sobre la base de lo dispuesto en el art. 161.2 CE, ni tampoco sobre la fundamentación específica expresada por el abogado del Estado para justificar la idoneidad de esta vía constitucional, a fin de hacer valer sus pretensiones actoras. Tampoco la representación del Parlamento de Cataluña ha objetado la aptitud de la resolución impugnada para ser enjuiciada por este tipo de procedimiento.

No obstante lo expuesto, es facultad de este Tribunal el examen de oficio de los presupuestos y requisitos procesales de la acción que ante él se entable (por todas, STC 47/2005, de 3 de marzo, FJ 3), para, de este modo, preservar la naturaleza, alcance y contenido de los procedimientos constitucionales que le sean suscitados. En el caso de autos, lo hará de modo sucinto, porque la parte demandada no ha objetado, ni el tipo de procedimiento instado, ni tampoco la idoneidad de la resolución impugnada para su enjuiciamiento por esta modalidad procedimental.

Pues bien, conforme a consolidada doctrina constitucional [SSTC 137/2015, de 11 de junio, FJ 2 a); 147/2015, de 25 de junio, FJ 2, y 136/2018, de 13 de diciembre, FJ 4], el presente procedimiento de impugnación de disposiciones autonómicas resulta procedente para el enjuiciamiento y resolución de la controversia suscitada ya que el Gobierno de la Nación acude a esta modalidad procedimental para pedir la depuración de eventuales infracciones, tanto de índole competencial como también sustantivas o de contenido material, en las que habría incurrido una disposición sin fuerza de ley o una resolución emanada de una determinada institución autonómica como es, en este caso, el Parlamento de Cataluña.

Otro tanto se ha de afirmar respecto de la idoneidad del concreto acto impugnado para ser traído ante el Tribunal por este cauce, pues la resolución 298/XII, del Pleno del Parlamento de Cataluña, es, con arreglo a las pautas fijadas en la jurisprudencia constitucional (SSTC 42/2014, de 25 de marzo, 259/2015, de 2 de diciembre, FJ 2, y, más recientemente, la STC 98/2019, de 17 de julio, FJ 2), un acto que tiene naturaleza jurídica; que, además, constituye la manifestación acabada de la voluntad institucional de la Comunidad Autónoma de Cataluña, adoptada, como ha sido, por su Parlamento, al término del procedimiento que el art. 67 RPC establece para la creación de una comisión de investigación. Y, finalmente, se trata de un acto que, además de político, tiene capacidad para producir efectos jurídicos, toda vez que aquel ha sido aprobado por el pleno de la cámara catalana para crear una comisión de investigación destinada a indagar sobre determinadas «actividades irregulares o delictivas de personas vinculadas a la familia real española, incluidas las destinadas a forzar el traslado del domicilio social», fuera del territorio de Cataluña, de las entidades que genéricamente se relacionan en la resolución, así como a «estructuras de corrupción» y a «supuestas cuentas irregulares en Suiza y otros paraísos fiscales a nombre de terceras personas», vinculadas o relacionadas con la citada familia real y, en el último de los casos, con el anterior jefe del Estado.

A este respecto, el Tribunal ya ha constatado, aunque en el curso de otro tipo de procedimiento, que la creación de una comisión parlamentaria (de «estudio», en aquel caso) «es en sí misma manifestación de un efecto jurídico» (ATC 141/2016, de 19 de julio, FJ 4) y tanto más ha de ser así cuando se trata de comisiones de investigación, en general llamadas a indagar supuestas deficiencias, anomalías o disfuncio-

nes en las que pudiera estar comprometida, directa o indirectamente, la actuación de un poder público y a dictaminar, llegado el caso, sobre las correspondientes responsabilidades políticas [STC 133/2018, de 13 de diciembre, FJ 8 a)].

Además, de llevarse a cabo la constitución de aquella comisión, realizar sus trabajos parlamentarios y aprobar sus conclusiones, se producirían otros efectos añadidos, no solo políticos sino también jurídicos, tanto para quienes se pretende sean, en este caso, «sujetos pasivos» (STC 133/2018, de 13 de diciembre, FJ 7) de la investigación eventualmente emprendida, como también sobre aquellos otros que pudieran ser requeridos a comparecer para declarar o testimoniar ante la comisión (art. 59.6 EAC y arts. 67.5 y 68 RPC), requerimientos estos últimos a los que, de principio, el ordenamiento jurídico puede llegar a deparar diferentes consecuencias jurídicas, incluso penales, en caso de no ser atendidos (v.gr. las recogidas en el art. 502, apartados primero y tercero del Código penal).

B) Delimitación del objeto: Unidad de sentido de la resolución impugnada

Para delimitar correctamente el objeto de nuestro enjuiciamiento es necesario recordar que esta impugnación se dirige contra la resolución 298/XII en su conjunto, pues, en el parecer del abogado del Estado, el acto parlamentario tiene «unidad de sentido» en todas y cada una de sus determinaciones. Por ello, debemos proceder, primeramente, a analizar la denunciada concurrencia de la «identidad de sentido» que justifique el enjuiciamiento en su conjunto de la resolución impugnada.

Para llegar a semejante conclusión y entender que la resolución impugnada contiene una identidad de razón habrá que determinar previamente si esta «persigue en sus varios apartados un objetivo unívoco y muestra una indiscutible unidad de sentido»; esto es, que «el acto parlamentario es un todo que ha de ser enjuiciado como tal a la vista de sus varios enunciados» (STC 259/2015, de 2 de diciembre, FJ 3).

La lectura del contenido de la resolución permite apreciar que, desde el doble ámbito subjetivo y objetivo, se presenta esta identidad:

a) Respecto del primero, la precitada identidad de los sujetos pasivos sobre los que vayan a recaer las labores de investigación de la comisión queda delimitada con claridad, en la medida en que la letra a) de la resolución, que es la que dispone el cometido u «objeto», así como las personas sometidas a las actividades investigadoras, señala que la comisión se crea para realizar una investigación «sobre la monarquía» y, a continuación, precisa con mayor exactitud, que las actividades indagatorias lo serán sobre las «personas vinculadas a la familia real española», términos estos que son reiterados más adelante, concretamente en el apartado segundo de la letra b), al fijar los contenidos básicos de la comisión, en que vuelve a referirse a las anteriores, agregando, también, a las «personas que están o han estado relacionadas» con la familia real española.

Además, el texto de la resolución ha incluido un apartado tercero en la letra b), que hace referencia exclusiva al «anterior jefe del Estado», en punto a «supuestas cuentas irregulares» que aquel tuviera «en Suiza y otros paraísos fiscales a nombre de terceras personas».

Por tanto, el ámbito subjetivo de la nueva comisión de investigación aprobada por el Parlamento de Cataluña se ciñe de modo exclusivo a las personas que están o han estado vinculadas o relacionadas con la familia real española, de la que es cabeza el rey de España, don Felipe VI, y, también, forma parte de la misma, tras su abdicación (Ley Orgánica 3/2014, de 18 de junio) el anterior titular de la Corona, el rey don Juan Carlos (Real Decreto 470/2014, de 13 de junio, por el que se modificó el Real Decreto 1368/1987, de 6 de noviembre, sobre régimen de títulos, tratamientos y honores de la familia real y de los regentes) así como los demás miembros que quedan directamente identificados por el ordenamiento, como corresponde a un *status familiae* inseparable de la propia institución de la Corona (capítulo primero del citado Real Decreto 1368/1987).

Así pues, sin perjuicio de lo que más adelante se dirá, a las personas ahora citadas y solamente a ellas se ciñe el objeto, alcance y contenido de las actividades investigadoras.

b) También, desde la perspectiva objetiva, la labor a desarrollar por la comisión tiene una unidad de sentido porque, del mismo modo, el enunciado del apartado a) de la resolución determina que todo el cometido a realizar lo hará en relación con un objetivo genérico, «las actividades irregulares o delictivas», y otro específico, expresamente incluido en el anterior, relativo a aquellas actividades «destinadas a forzar el traslado del domicilio social», fuera del territorio de Cataluña, de las entidades que se citan en el texto.

La labor investigadora que pretenda realizar la comisión creada por la resolución 298/XII responde a ese doble objetivo genérico y específico, puesto que así se enuncian, además, los contenidos básicos de la letra b). A este respecto, (i) las supuestas «actividades irregulares» o hipotéticos «delitos» que el propio acto parlamentario ya anticipa como actividades que así lo son, irregulares o delictivas, atribuidas, de modo indiferenciado, a «personas vinculadas a la familia real española» o, de manera individualizada, al «anterior jefe del Estado», se concretan, como contenidos básicos, en la investigación sobre «estructuras de corrupción» y «supuestas cuentas irregulares [...] en Suiza y otros paraísos fiscales a nombre de terceras personas», que figuran recogidas en los apartados segundo y tercero de la letra b); y (ii) las actividades «destinadas a forzar el traslado» de las entidades fuera del territorio catalán, aparecen, como contenidos básicos de investigación, en el apartado primero de la letra b).

Por consiguiente, el doble ámbito común subjetivo y objetivo que aprecia este Tribunal en todo el conjunto de la resolución nos lleva a la conclusión de que, como proponía la demanda del abogado del Estado, el acto parlamentario impugnado presenta una unidad de sentido y, en consecuencia, su enjuiciamiento debe hacerse también teniendo en cuenta este planteamiento unitario y conjunto.

3. Consideraciones preliminares: Depuración de la controversia constitucional suscitada

Antes de abordar el análisis de fondo de esta controversia, es preciso realizar algunas consideraciones preliminares que delimiten la problemática constitucional suscitada en este proceso y que tienen como nexo común, que permite esta exposición conjunta, la depuración de la concreta cuestión planteada. En los apartados siguientes van a quedar excluidas del análisis de fondo algunas de las argumentaciones sostenidas por las partes para fundamentar sus pretensiones, de tal manera que solo reste al final el enjuiciamiento de la cuestión nuclear de fondo controvertida.

A) Sobre la naturaleza y funciones de las comisiones de investigación

A los efectos de resolver este proceso, no deben tener relevancia las alegaciones de carácter general que ambas partes, Abogacía del Estado y representación del Parlamento de Cataluña, hacen sobre la naturaleza de las funciones de las comisiones de investigación, que, para la Abogacía del Estado, serían reconducibles a la noción de «control» y que, para el letrado del Parlamento de Cataluña, se cifran, estrictamente, en las de recabar «información» para las asambleas legislativas correspondientes. Con independencia de que «control» y obtención de «información» no sean nunca, en las formas parlamentarias de gobierno, cometidos enteramente disociables [STC 124/2018, de 14 de noviembre, FJ 7 c)], no es en absoluto necesario terciar ahora, para este extremo, en un «debate doctrinal que dista de ser pacífico» [STC 133/2018, FJ 8 a)], pues de lo que el Tribunal ha de juzgar en este proceso, no es de la acomodación a la Constitución de unas u otras de las funciones acaso en abstracto atribuibles a las comisiones parlamentarias de investigación, sino de las que la resolución impugnada ha encomendado, en concreto, a la comisión cuya creación aquí

se controvierte, funciones que, según se acaba de constatar, son de fiscalización de eventuales «irregularidades» o de supuestos «delitos», que se atribuyen a «personas vinculadas» a la familia real y también, en ocasiones, a otras con ellas «relacionadas». Sobre esto, no sobre otra cosa, ha de pronunciarse, conforme a lo pedido, esta jurisdicción.

B) Alegadas invocaciones a la libertad de expresión; libre debate y pluralismo político

Finalmente, también deben ser rechazadas las apelaciones del letrado del Parlamento de Cataluña a la libertad de expresión [art. 20.1 a) CE], al libre debate político en el Estado democrático de Derecho, al pluralismo político (art. 1.1 CE), al sometimiento a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico de poderes públicos y ciudadanos (art. 9.1 CE) y a la posible defensa, en fin, de cualquier proyecto político, incluso «los que no coincidan» con la Constitución, de todo lo cual se derivaría («por lógica jurídica», se lee en estas alegaciones) que la creación de esta concreta comisión de investigación no sería contraria al ordenamiento, ni supondría una «extralimitación de las facultades del Parlamento de Cataluña».

Dos son las razones que justifican la irrelevancia, en este proceso, de tales invocaciones:

(i) En primer lugar, la creación de una comisión de investigación parlamentaria, así como el despliegue por la instituida de sus facultades propias, son actos, uno y otros, de ejercicio de potestades públicas, no de libertades ciudadanas (STC 175/2001, de 26 de julio, FFJJ 4 a 8).

Como ha declarado recientemente este Tribunal, «cuando es el pleno de un órgano legislativo, como es el caso del Parlamento de Cataluña, el que, por vía de resolución aprobada conforme a las normas procedimentales que establece su reglamento orgánico, adopta una decisión y toma posición ante un determinado hecho de relevancia pública, tal decisión constituye la expresión de la voluntad de una institución del Estado. Como tal, no supone el ejercicio de una libertad o derecho fundamental, sino el de una competencia, atribución o función». (STC 98/2019, de 17 de julio, FJ 4).

(ii) Y, en segundo término, siendo del todo cierto que los parlamentos son «escenarios privilegiados del debate público» en «clave de libertad y pluralidad» (SSTC, entre otras, 226/2004 y 227/2004, ambas de 29 de noviembre, FJ 6 de cada una), no lo es menos que lo que la demanda aquí censura no es lo manifestado en una deliberación o discusión parlamentaria, sino la decisión adoptada a su término para la creación de una comisión en el ejercicio de una facultad de la Cámara, pero que no es nunca «absoluta o ilimitada» (ATC 141/2016, FJ 5); y tanto menos habría de serlo cuando se trata de la institución de un órgano parlamentario que habría de estar dotado, como se dijo, de potestades de imperio, de modo que estas determinaciones del poder público, tanto la que instituyó la comisión como las que esta última pudiera llegar a imponer conforme al acto impugnado, habrían de quedar siempre sujetas a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico (art. 9.1 CE y, por todas, SSTC 114/2017, de 17 de octubre, FJ 5, y 133/2018, FJ 10 *in fine*, en referencia, esta última resolución, a la actividad investigadora de una asamblea parlamentaria). Si el Parlamento de Cataluña se atuvo o no a esta sujeción constitucional es lo que se ha de enjuiciar aquí.

Se seguirá, para ello, el mismo orden con el que las partes han expuesto sus censuras y alegatos, aunque desprovistos de los argumentos que, de modo expreso, han sido excluidos en este fundamento jurídico. Para ello, comenzaremos por el análisis del motivo de impugnación competencial, por el que la parte demandante entiende que el Parlamento de Cataluña carece de atribuciones para crear una comisión de investigación sobre la monarquía. A continuación, este Tribunal pasará a estudiar los otros dos motivos de impugnación que la demanda califica como «sustantivos»,

si bien alterará el orden de presentación de los mismos que ha hecho el abogado del Estado, toda vez que la alegada vulneración del art. 56.3 CE, que aquel ha abordado en segundo lugar, ha de primar, dado su alcance general, sobre el principio de reserva constitucional de la jurisdicción del art. 117.3 CE, en la medida en que si este Tribunal llegara a considerar que las prerrogativas de «inviolabilidad» y «no sujeción a responsabilidad de la persona del Rey», reconocida por el primero de los preceptos constitucionales citados, impide la creación de cualquier comisión de investigación sobre el titular de la Corona, resultaría irrelevante, a los efectos de la resolución de este proceso constitucional, que nos pronunciáramos después sobre la eventual infracción del art. 117.3 CE, por haber eventualmente incidido el objeto o los contenidos básicos de la comisión de investigación creada por la resolución 298/XII en el mencionado principio de reserva, toda vez que la prohibición de alcance general a que se refiere el art. 56.3 CE absorbería, por consunción, a la que pudiera vulnerar cualquier otro precepto constitucional, incluido el precitado art. 117.3 CE.

4. Motivo de impugnación competencial o de atribuciones

La primera de las tachas de inconstitucionalidad que la demanda opone frente a la resolución impugnada es, según se ha recordado, de carácter competencial, pues, en palabras de la Abogacía del Estado, lo que se pretende con esta comisión de investigación «sobre la Monarquía» no es otra cosa que investigar «la actuación de la Jefatura del Estado», algo para lo que carecería de toda competencia la Comunidad Autónoma de Cataluña y, por ende, su Parlamento. Al pretenderlo así, la resolución 298/XII habría conculcado los arts. 59.6 EAC y 67.1 RPC. El primero de estos preceptos dispone, en lo que aquí interesa, que el Parlamento de Cataluña «puede crear Comisiones de investigación sobre cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés de la Generalitat» y el segundo establece, también por lo que hace al caso, que «[e]l Pleno del Parlamento [...] puede acordar la creación de una comisión de investigación sobre cualquier asunto de interés público que sea competencia de la Generalitat». Cita también la demanda el art. 68.1 a) del mismo RPC (relativo a las comparecencias ante estas comisiones), de conformidad con el cual «[l]a comparecencia únicamente puede requerirse con relación a cuestiones que sean competencia de la Generalitat».

Por su parte, la representación del Parlamento sale al paso de este reproche proponiendo lo que llama una «interpretación sistemática» de los citados arts. 59.6 EAC y 67.1 RPC, interpretación que parte del recordatorio de que los reglamentos parlamentarios están sometidos a la Constitución y también, en las comunidades autónomas, al respectivo estatuto de autonomía y que concluye en que las investigaciones que puede promover el Parlamento de Cataluña no habrían de quedar vinculadas a la «noción estricta de competencia», siendo así –se añade– que «el concepto de “interés” no es ajeno a nuestro ordenamiento jurídico».

Pues bien, para dar respuesta a esta cuestión es preciso partir de la habilitación genérica que el art. 76.1 CE dispone sobre la creación de las comisiones de investigación parlamentaria. Aunque el texto constitucional, de modo expreso, únicamente refiera esta competencia a las Cortes Generales, resulta también extensible a las asambleas legislativas de las comunidades autónomas, en función de que así lo prevean los correspondientes estatutos de autonomía o, en todo caso, en los reglamentos de cada una de ellas.

De modo más específico, será necesario iniciar nuestro enjuiciamiento, como así lo proponen las partes, por el análisis de los preceptos del Estatuto de Autonomía de Cataluña y del Reglamento de su Parlamento, que regulan el régimen jurídico de las comisiones de investigación que pueda crear la cámara catalana, para después enjuiciar si el concreto objeto y contenidos básicos de la comisión de investigación aprobada por la resolución 298/XII se ajustan a las prescripciones establecidas en

aquellos y llegar, por último, a un pronunciamiento sobre la constitucionalidad o inconstitucionalidad del acto parlamentario de creación de esta comisión.

A) Creación de comisiones de investigación por el Parlamento de Cataluña

La potestad del Parlamento de Cataluña para crear este tipo de comisiones se contempla, como se ha dicho, en el art. 59.6 EAC, dentro del capítulo I («El Parlamento») del título II («De las instituciones»), precepto este cuya rúbrica general es «[o]rganización y funcionamiento», y es de tener presente que las competencias autonómicas en orden a la propia organización, cualquiera que sea la institución concernida, «solo podrá[n] ejercerse sobre ámbitos que, materialmente, correspondan a la propia Comunidad Autónoma, pues no son concebibles en Derecho órganos [...] autonómicos cuyas funciones no sean reconducibles a unas u otras competencias estatutarias» (STC 52/2017, de 10 de mayo, FJ 5). Se sigue de ello que la potestad que este precepto estatutario atribuye a la Cámara, con palabras similares a las empleadas en otros estatutos de autonomía y en no pocos reglamentos de asambleas autonómicas, para la creación de comisiones de investigación (que son, obviamente, órganos del respectivo parlamento: STC 88/2012, de 7 de mayo, FJ 4) solo puede ejercerse con relación a «asuntos» que no resulten ajenos a las competencias de la propia comunidad autónoma, siendo aquí la competencia autonómica, por tanto, medida o límite de la potestad parlamentaria, sin que argumente nada en contrario la cita por la representación demandada de algún caso del todo diferente (el resuelto, entre otros análogos, por la STC 78/2006, de 13 de marzo) en el que, por contraste con el actual, no se pretendía que una asamblea autonómica incidiera directa e inmediatamente, como aquí, sobre la posición, funciones o actuaciones de autoridades o cargos públicos no integrados en la respectiva organización institucional.

Los «intereses» de una comunidad autónoma (los de la Generalitat, en este caso) para investigar «cualquier asunto de relevancia pública», han de hacerse valer, como en general los del Estado, a través de la articulación de competencias (SSTC 36/2012, de 15 de marzo, FJ 7; 113/2013, de 9 de mayo, FJ 7; 150/2013, de 9 de septiembre, FJ 6; 163/2013, de 26 de septiembre, FJ 4, y, antes aun, 146/1986, de 25 de noviembre, FJ 3) y no de otro modo ha sido entendido el art. 59.6 EAC por el propio Parlamento de Cataluña al disponer, en el art. 67.1 de su reglamento, que los asuntos de interés público a investigar por las comisiones a las que aquel precepto se refiere hayan de ser, según se ha reseñado, «de competencia de la Generalitat»; interpretación reglamentaria que es, por lo que se ha dicho, la única compatible con el bloque de constitucionalidad y que mantiene hoy vigencia plena, como tal norma declarativa, con independencia de que esta precisión del reglamento se acuñara, como así fue, con anterioridad a la entrada en vigor de la reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña (y, con ella, del repetido art. 59.6) llevada a cabo por la Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio.

El Parlamento de Cataluña ha modificado en diversas ocasiones su reglamento, incluso el mismo art. 67.1, tras la mentada reforma estatutaria (véase, en particular, la reforma parcial de 26 de julio de 2017: *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, XI legislatura, número 484, de 27 de julio de 2017), pero, en lo que ahora es de interés, ha conservado, en sus propios términos, la referencia que este precepto hace a la «competencia de la Generalitat», de tal manera que la norma orgánica reguladora del funcionamiento de la cámara catalana ha vinculado la creación de una comisión de investigación «sobre cualquier asunto de interés público» a que dicho asunto «sea competencia de la Generalitat», en referencia al ámbito de atribuciones que el bloque de constitucionalidad reconoce a las instituciones de esta Comunidad Autónoma.

Es, pues, el propio Reglamento del Parlamento de Cataluña el que delimita las facultades de creación de comisiones de investigación que pueda crear la Asamblea catalana. La «interpretación sistemática» de uno y otro precepto –estatutario y reglamentario–, que ha propuesto el letrado del Parlamento de Cataluña abocaría, en

la práctica, a dar por inexistente, sin más, la prevención que, en punto a la competencia de la Generalitat, el reglamento se cuidó de puntualizar en su momento y conserva inalterada en el presente.

B) Análisis del supuesto de autos: Incompetencia del Parlamento de Cataluña

Al adoptar su resolución 298/XII, el Parlamento de Cataluña ha hecho uso, sin embargo, de una potestad estatutaria (art. 59.6 EAC) en un sentido que no es conforme a la Constitución, pues ninguna competencia ostenta la Generalitat –o cualquier otra comunidad autónoma– para «disponer cosa alguna sobre órganos [...] de las instituciones generales del Estado», actuación que incurriría, por tanto, en «incompetencia manifiesta» [SSTC 128/2016, de 7 de julio, FJ 7 a), y 123/2017, de 2 de noviembre, FJ 4 B)]; y esto es lo que precisamente se ha pretendido mediante este acto parlamentario, al ordenarse en él una investigación genérica de la familia real, de la que es cabeza el rey de España, indagación que afectaría directamente a la Corona misma, tanto en su dimensión institucional, de la que la propia familia real es indisoluble (art. 65.1 CE), como en su condición estricta de órgano constitucional (la jefatura del Estado), vertientes, una y otra, que se integran y unifican en la persona del rey de España, titular de la Corona (art. 57.1 CE) y por ello jefe del Estado (art. 56.1 CE) en el marco de nuestra monarquía parlamentaria (art. 1.3 CE).

Las comunidades autónomas forman parte de lo que este Tribunal ha llamado ordenamiento integral del Estado (SSTC 99/1986, de 11 de julio, FJ 8, y 137/1986, de 6 de noviembre, FJ 3), entendido como la «totalidad de la organización jurídico-política de la nación española» (STC 32/1981, de 28 de julio, FJ 5), y no pueden, sin incurrir en inconstitucionalidad, sujetar a sus decisiones políticas, del modo que sea, las instituciones de todos. En el caso de autos, a la Corona, cuyo titular ostenta la jefatura del Estado.

Así pues, la resolución impugnada es, en su conjunto, contraria a la Constitución porque ha creado una comisión de investigación cuyo objeto y contenidos básicos no se ajustan a las competencias que tiene reconocida la Generalitat de Cataluña por el bloque de constitucionalidad y por el Reglamento del Parlamento de Cataluña.

5. Inviolabilidad y no sujeción a responsabilidad del rey

La censura de inconstitucionalidad sustantiva, que dirige la demanda frente a la resolución 298/XII, se fundamenta en lo que dispone el art. 56.3 CE, de conformidad con el cual «[l]a persona del Rey es inviolable y no está sujeta a responsabilidad. Sus actos estarán siempre refrendados en la forma establecida en el artículo 64, careciendo de validez sin dicho refrendo, salvo lo dispuesto en el artículo 65.2». Este precepto constitucional, a decir del abogado del Estado, habría sido contrariado por aquella resolución parlamentaria por no ser posible «el sometimiento a control político, a través de una comisión de investigación, de la persona del Rey, pues en la medida en que constitucionalmente todos sus actos como jefe del Estado han de estar refrendados, el responsable de los mismos será, en todo caso, el órgano refrendante». Se añade en la demanda que las prerrogativas regias son absolutas y abarcan también «la actuación privada o personal» del rey durante todo el tiempo en que ejerce la jefatura del Estado y con «efectos permanentes».

Opone a ello la representación del Parlamento de Cataluña que las prerrogativas establecidas en el art. 56.3 CE «no tienen una proyección necesaria en el ámbito del debate parlamentario», a fin de no limitarlo, no siendo la persona del rey inmune a la crítica en el ejercicio de sus funciones o con motivo u ocasión de estas, de conformidad con lo declarado ya por el Tribunal Constitucional.

A) Cuestión previa: Delimitación del ámbito subjetivo de la resolución impugnada

Una vez descritas las posiciones de las partes sobre este particular motivo de impugnación, se impone, con carácter previo, hacer una inicial consideración sobre las

personas que podrían quedar afectadas por la comisión de investigación creada por la resolución 298/XII impugnada, toda vez que, a excepción del rey don Juan Carlos, al que expresamente se refiere el apartado tercero de los contenidos básicos incluidos en la letra b) de la resolución cuando hace mención al «anterior jefe del Estado», en algunos otros pasajes de su texto, se alude, de modo general e indiferenciado, a personas «vinculadas» o que «están o han estado relacionadas» con la familia real española, sin exponer ningún otro rasgo identificativo que las individualice, ni tampoco especificar de qué naturaleza puedan ser aquellos términos de conexión.

Por tanto, es necesario responder a esta inicial cuestión, que tiene que ver con la inviolabilidad y no sujeción a responsabilidad del rey (art. 56.3 CE), que es el segundo, por su orden, de los motivos sustantivos de impugnación que denuncia la demanda del abogado del Estado, si bien, como reza el texto de aquel precepto, la Constitución confiere tales prerrogativas, de modo excepcional, al titular de la Corona, que ostenta la Jefatura del Estado, pero que no resultan extensivas a los demás miembros de la familia real, con la delimitación subjetiva que establece, en su vigente redacción, el capítulo I del Real Decreto 1368/1987, de 6 de noviembre, citado *supra*.

Cierto es que, en diferentes apartados del texto de la resolución, se alude a los mencionados conceptos genéricos e indiferenciados de personas «vinculadas» o «relacionadas» con la familia real española y que, por tanto, el ámbito subjetivo de las personas susceptibles de investigación por la comisión creada al efecto podría extenderse, además de a quien ostentó la Corona con anterioridad al actual monarca, a otras personas que tengan o hayan tenido aquellos nexos de conexión con la familia real española. Se podrían, por tanto, encontrar entre los sometidos a investigación, no solo el anterior jefe del Estado, sino también el actual, así como cualesquiera otras personas ligadas por vínculos o relación a este o al anterior monarca.

Sin embargo, no puede tomarse en consideración la referencia a otras personas que posean o hayan poseído algún vínculo o relación con la familia real española, pues, del texto de la resolución, no es posible extraer ningún otro rasgo identificativo que las individualice, más allá de las genéricas expresiones enunciadas.

B) Análisis de fondo

a) Las comisiones parlamentarias de investigación son órganos que pueden llegar a apreciar y, en su caso, a proponer que el pleno de la asamblea respectiva declare la existencia de responsabilidades políticas (o, más en general, públicas) de los sujetos pasivos sometidos a sus indagaciones.

A esta inicial consideración de carácter general ha de seguir otra, a ella conectada, que es la de que, a un control político de este género, el Parlamento de Cataluña haya querido someter a la Corona a esta consecuencia política, mediante la aprobación de la resolución 298/XII por el pleno.

b) En el centro de la controversia suscitada se encuentra la denunciada contravención de la «inviolabilidad» y «no sujeción a responsabilidad del Rey» reconocida en el art. 56.3 CE.

Recientemente, en la STC 98/2019, de 17 de julio, este Tribunal se ha pronunciado sobre esta «dual atribución» que «[l]a Constitución reconoce a la persona del rey», señalando que «[d]e una parte, la ‘inviolabilidad’... es la expresión de una declaración de naturaleza político-jurídica del constituyente, encaminada a subrayar la alta dignidad que corresponde al Monarca como Jefe del Estado, a lo que ha de añadirse un estatus particular y específico del titular de la Corona, que acompaña a su función constitucional, para garantizar y asegurar ambos aspectos característicos. Esta especial protección jurídica, relacionada con la persona y no con las funciones que el titular de la Corona ostenta, sitúa al rey al margen de la controversia política, erigiéndose en un privilegio de naturaleza sustantiva, que se halla unido a la posición que el Monarca desempeña en nuestro modelo constitucional, en el que ejerce la más alta magistratura del Estado» [FJ 3 c)].

«Por ello», continúa diciendo la STC 98/2019, la «inviolabilidad» preserva al rey de cualquier tipo de censura o control de sus actos; se hallan estos fundamentados en su propia posición constitucional, ajena a toda controversia, a la vista del carácter mayoritariamente debido que tienen. De otro lado, a la «inviolabilidad» se une la no sujeción a responsabilidad, en referencia a que no pueda sufrir la imposición de consecuencias sancionatorias por un acto que, en otro caso, el ordenamiento así lo impondría. Ambos atributos que el art. 56.3 CE reconoce al rey se justifican en cuanto condición de funcionamiento eficaz y libre de la institución que ostenta.

Por otro lado, esta especial protección jurídica que implican la inviolabilidad y la irresponsabilidad de la persona del rey, le garantizan una defensa eficaz frente a cualquier tipo de injerencia de los otros poderes del Estado, por los actos que aquel realice en el ejercicio de sus funciones constitucionales. El «refrendo» de los actos del rey, en la forma establecida en el art. 64 CE, por parte de las altas autoridades del Estado que se citan en el mismo, constituye un requisito de validez del acto y, al mismo tiempo, justificación del posible traslado de la responsabilidad, de tal manera que, «supone, de acuerdo con lo dispuesto en el apartado segundo del mismo art. 64, la asunción de la responsabilidad de los actos del rey por las personas que los refrenden». [FJ 3 c)].

Finalmente, señala la STC 98/2019, de repetida cita, que «[e]n el sistema de Monarquía parlamentaria de la Constitución de 1978, el rey no puede actuar autónomamente y carece, en principio, de facultades propias de decisión, por lo que no puede producir, por su sola voluntad, actos jurídicos vinculantes. Ello es consecuencia de que el Monarca no es titular del Ejecutivo, de modo que los actos de relevancia constitucional que lleven su declaración y firma requieren del concurso de otro órgano estatal y son de ejercicio reglado o debido, sin margen de discrecionalidad... En consecuencia, la inviolabilidad de la persona del rey y la ausencia de responsabilidad por sus actos, con traslado de esta a las autoridades del Estado que los refrenden, constituyen un sistema específico de protección jurídica frente a cualquier tipo de injerencia» [FJ 3 c)].

c) La anterior doctrina constitucional es de aplicación al caso de autos puesto que la cuestión que ahora se dilucida es la de la denunciada contravención de la «inviolabilidad» y «no sujeción a responsabilidad» del rey de España (art. 56.3 CE) por la decisión del Parlamento de Cataluña de crear una «comisión de investigación sobre la monarquía» que, por las razones que se han anticipado, afectarían, tanto al actual como al inmediatamente anterior rey de España, a los que se les imputan diferentes actuaciones que se describen en los distintos contenidos básicos de la resolución 298/XII, pero que conservan como nexo común para ambos la supuesta realización de aquellas actuaciones durante o con ocasión del ejercicio de sus funciones como jefes del Estado, al haber ostentado en aquellos momentos la titularidad de la Corona.

Este objetivo es inconciliable con las prerrogativas otorgadas por el art. 56.3 CE a la persona del rey de España, respecto de cualesquiera actuaciones que directa o indirectamente se le quisieran reprochar, ya se dijera realizadas, unas u otras, en el ejercicio de las funciones regias, o con ocasión de ese desempeño, ya incluso, por lo que se refiere, cuando menos, al titular actual de la Corona, al margen de tal ejercicio o desempeño. Se trata de prerrogativas «de alcance general», como este Tribunal tuvo ocasión de señalar *obiter dicta* respecto de la no sujeción a responsabilidad (STC 133/2013, de 5 de junio, FJ 6), que vienen conferidas directamente por la Constitución –único fundamento de toda autoridad pública– en atención a la posición institucional del jefe del Estado y que no admiten ser relativizadas, como el letrado del Parlamento sugiere, en atención a otros principios que son, sin duda, también constitucionales, pero no de mayor valor jurídico que el que aquí se considera.

La resolución 298/XII del Parlamento de Cataluña, que ha creado la «comisión de investigación sobre la monarquía» es contraria al estatus constitucional del monarca, al que la norma fundamental ha caracterizado como «símbolo de la unidad y permanencia del Estado» y confiado el arbitrio y moderación del funcionamiento regular de las instituciones (art. 56.1 CE), «en orden a asegurarle una posición de neutralidad respecto de la contienda política, posición que le hace acreedor de un respeto institucional cualitativamente distinto al de las demás instituciones del Estado» [STC 98/2019, FJ 4 b) que cita el precedente ATC 213/2006, de 3 de julio, FJ 6].

Por ello, cuando el Parlamento de Cataluña, a través de la creación de una comisión de investigación, lo que pretende es realizar determinados trabajos de indagación sobre la persona del rey, ya lo sea el actual o el que lo era cuando se sitúan en el tiempo los supuestos actos que se recogen en el apartado tercero de la letra b) de la resolución, dichos trabajos resultan contrarios al estatus constitucional del monarca, pues la eventual imputación de una responsabilidad política, derivada de unos actos que, en el propio texto de la resolución ya se describen, en alguno de los casos, como efectivamente realizados [actuaciones destinadas a forzar el domicilio social de bancos, grandes empresas y multinacionales fuera de Cataluña... (apartado primero de la letra b)] contraviene directamente el art. 56.3 CE, porque supone desconocer ese estatus que la Constitución le reconoce al rey, al haber diseñado el Parlamento de Cataluña una comisión de investigación que busca indagar sobre supuestos hechos, en orden a atribuirle a aquel una responsabilidad que es incompatible con las prerrogativas de «inviolabilidad» y «no sujeción de responsabilidad» que el mencionado art. 56.3 CE reconoce al monarca, en cuanto titular de la jefatura del Estado.

Por consiguiente, la resolución impugnada es, en su conjunto, contraria a la Constitución, toda vez que ha creado una comisión de investigación cuyo objeto y contenidos básicos vulneran el art. 56.3 CE.

6. Denunciada vulneración de la reserva constitucional de jurisdicción

Ya dábamos cuenta al término del fundamento jurídico tercero, de la subordinación de este motivo de impugnación, calificado como «sustantivo» por la demanda, al previo enjuiciamiento y resolución del anterior, pues decíamos en aquel que, si la decisión de este Tribunal era la de estimarlo, ya no sería necesario, por irrelevante para la resolución del proceso, que la sentencia se pronunciara también sobre la denunciada vulneración del principio de reserva constitucional de la jurisdicción que reconoce el art. 117.3 CE, de modo exclusivo, a jueces y tribunales.

Es evidente que si, en el fundamento jurídico inmediatamente anterior, este Tribunal ha declarado ya que el art. 56.3 CE impide la creación de comisiones de investigación parlamentarias sobre el rey y la resolución 298/XII del Parlamento de Cataluña ha infringido el art. 56.3 CE por haber creado una comisión de investigación cuyo objeto y contenidos básicos directamente conculcan las prerrogativas de la «inviolabilidad» y «no sujeción a responsabilidad de la persona del Rey», por afectar al estatus constitucional del monarca en cuanto jefe del Estado, también se extenderá aquella prohibición al aspecto particular de que haya sido creada para la indagación de hechos que pudieran tener una relevancia penal, pues, del mismo modo, las prerrogativas excepcionales que el art. 56.3 CE ha reconocido a la persona del rey, extienden la infracción de inconstitucionalidad contra aquella «inviolabilidad» y «no sujeción a responsabilidad» a este motivo, sin que la denunciada infracción del art. 117.3 CE sea relevante en este caso para la resolución del proceso.

En efecto, este principio no es determinante para el correcto enjuiciamiento y resolución del supuesto de autos porque el eje central de la denuncia que se formula en la demanda originadora de este proceso, no es tanto la posibilidad de investigar hechos presuntamente delictivos y formular hipotéticas imputaciones contra determinadas personas, cuanto más bien si el objeto y contenidos básicos de la comisión de investigación creada por la resolución 298/XII del Parlamento de Cataluña se atiene

al marco de atribuciones que le confiere la Constitución, el Estatuto de Autonomía de Cataluña y su propio reglamento; y si, además, contraviene o no la inviolabilidad y no sujeción a responsabilidad del actual rey de España y del que lo fue hasta su abdicación, en los términos antedichos del ámbito subjetivo de esta resolución.

Si en el fundamento jurídico anterior hemos razonado que no es posible la creación de comisiones de investigación sobre el titular de la Corona o sobre el que lo haya sido en época anterior, pero cuyos hechos puedan venir referidos al tiempo en que lo fue, porque tal acto parlamentario contraviene la Constitución (art. 56.3 CE), ninguna relevancia tiene para la resolución del supuesto el reproche de inconstitucionalidad formulado al amparo del art. 117.3 CE, pues quedaría este subsumido en la prohibición general de creación de tal modalidad de comisión parlamentaria que tuviera por objeto investigar sobre hechos relacionados con las personalidades regias anteriormente citadas, lo fuera o no para la indagación de presuntos delitos.

En consecuencia y con fundamento en los razonamientos expuestos, no es necesario entrar en el enjuiciamiento de este motivo de impugnación alegado por el abogado del Estado, por reputarse irrelevante para la decisión del proceso.

Fallo

En atención a todo lo expuesto, el Tribunal Constitucional, por la autoridad que le confiere la Constitución de la Nación española, ha decidido estimar la presente impugnación y, en consecuencia, declarar la inconstitucionalidad y consiguiente nulidad de la resolución 298/XII, de 7 de marzo de 2019, del Parlamento de Cataluña, de creación de la «Comisión de Investigación sobre la Monarquía».

Publíquese esta sentencia en el *Boletín Oficial del Estado*.

Dada en Madrid, a dos de octubre de dos mil diecinueve.
